

JOCS FLORALS DE BARCELONA

ANY LXXVII DE LLUR RESTAURACIÓ

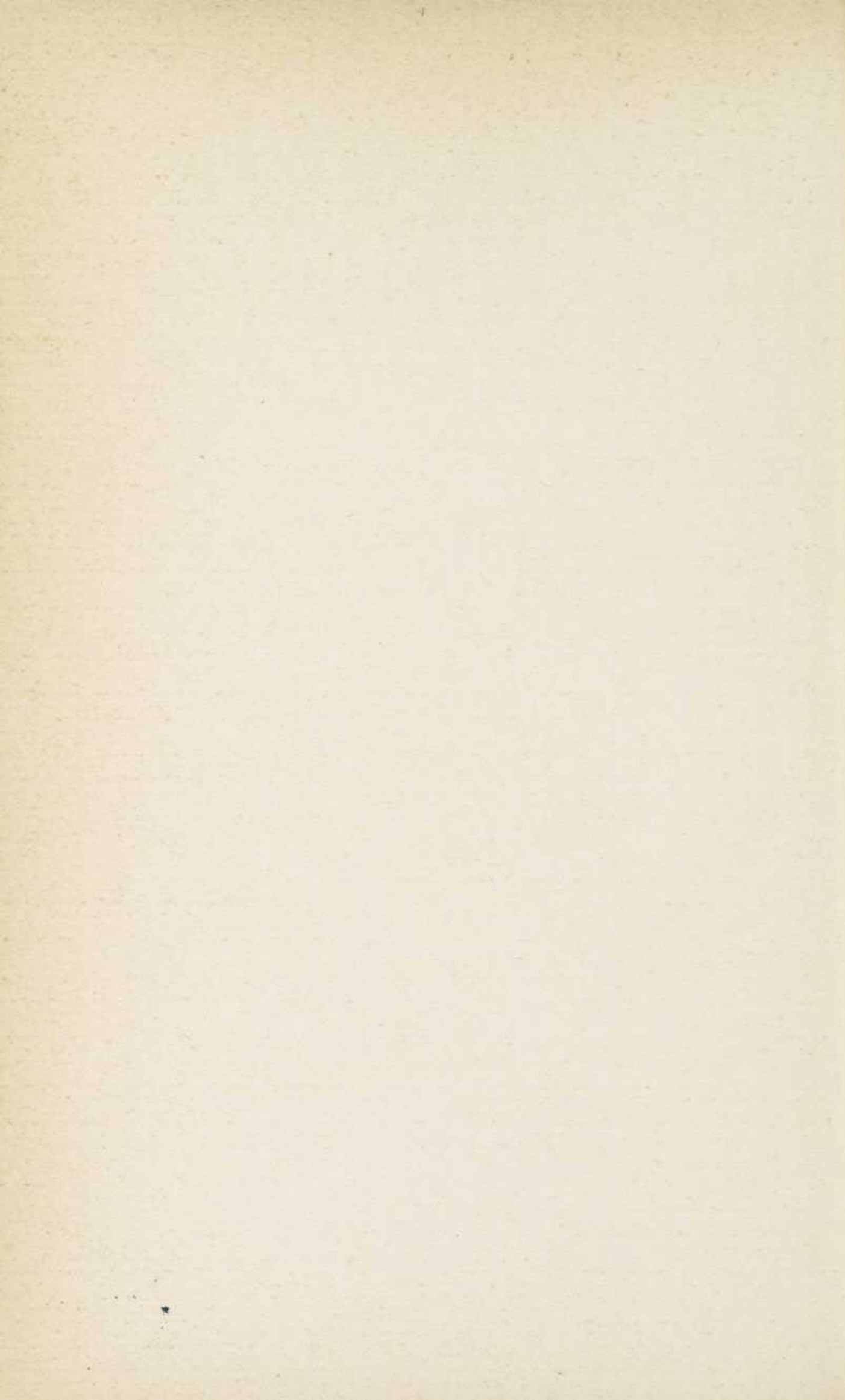
MCMXXXV

BARCELONA

ESTAMPA LA RENAIXENÇA

JOCS FLORALS DE BARCELONA

JOCS FLORALS DE BARCELONA

ANY LXXVII DE LLUR RESTAURACIÓ

MCMXXXV

BARCELONA

ESTAMPA LA RENAIXENÇA

MANTENEDORS

Josep Puig i Cadafalch, *President*

Ramon Garriga

Joan Arús i Colomer

Josep M.ª de Sagarra

Fèlix Escalas

Joan Amade

Maria L. Morales, *Secretari*

REINA DE LA FESTA

Senyora Benvinguda Coll de Perarnau

CONSISTORI DELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

CONVOCATÒRIA PER ALS DE L'ANY 1935

LXXVII DE LLUR RESTAURACIÓ

Als poetes i prosadors de Catalunya i de tots els territoris on la nostra llengua és parlada o coneguda, els VII Mantenedors dels Jocs Florals de Barcelona, salut.

Per complir l'honrosa comanda que l'honorable Cos d'Adjunts ens féu, el dia 28 del mes passat, us convidem a prendre part en els Jocs Florals de 1935, els quals, segons els Estatuts i bons costums establerts, se regiran pel següent

CARTELL

El primer diumenge de maig, que s'escau al dia 5, se celebrarà la poètica festa, en la qual seran adjudicats a les millors poesies que hi tirin, els tres PREMIS ORDINARIS (que sol oferir l'Excm. Ajuntament de Barcelona, protector i ja de temps amador de la Gaia Ciència), o sien l'*Englantina*, la *Viola* i la *Flor Natural*, corresponent als tres mots que formen el lema de la Institució.

L'ENGLANTINA D'OR s'adjudicarà a la millor poesia d'esperit patriòtic o sobre fets històrics o tradicionals, usatges o costums de la nostra Terra.

La VIOLA D'OR I D'ARGENT, a la millor poesia religiosa o moral.

La FLOR NATURAL, premi anomenat d'honor i cortesia, s'adjudicarà a la millor poesia sobre tema que es deixa al bon gust i franc arbitre dels autors. Segons el bell costum d'antic establert, el qui obtingui aquest premi deurà fer-ne present a la dama de la seva elecció, la qual, proclamada REINA DE LA FESTA, lliurarà els altres premis als qui en sien guanyadors.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Una COPA ARTÍSTICA, Premi Narcís Oller, a la millor composició en prosa de caràcter literari.

PREMI DOLORS MONSERDÀ, al millor sonet o poesia curta, de tema barceloní.

D'acord amb els Estatuts dels Jocs Florals, els Mantenedors atorgaran demés tots els Premis que calguin per a recompensar degudament les composicions del concurs que en siguin mereixedores, com també els Accèssits i Mencions honorífiques que judiquin ben merescuts.

Totes les composicions han d'ésser rigorosament originals, inèdites i escrites en la llengua de Catalunya, de les Illes Balears, de València, del Rosselló i d'Alguer.

Tots els treballs, en lletra clara i llegidora, s'han de trametre a la Baixada de Cervantes, núm. 7, pral., 2.ª, abans del migdia del 15 de març vinent, juntament amb un plec clos que contingui el nom de l'autor i dugui damunt escrits el títol i lema de la composició.

Per al lliurament dels premis no serà vàlid altre nom que el que es trobi en el plec clos a què fa referència el paràgraf anterior, en obrir-lo en l'acte de la festa.

Els premis que no siguin retirats abans del dia 15 d'octubre del any vinent s'entendrà que són renunciats per llurs guanyadors.

El Consistori es reserva per un any l'exclusiva propietat de les obres premiades. La publicació total o parcial de qualsevulla d'elles abans de la celebració de la festa implica la renúncia al premi i als honors consegüents.

PREMI FASTENRATH

De conformitat amb el torn establert l'any 1909, serà atorgat aquesta vegada a l'autor del millor llibre de poesia escrit en llengua catalana i publicat dintre dels sis anys darrers, o sigui del primer de gener de 1929 al 31 de desembre d'enguany.

PREMI CONCEPCIÓ RABELL

En virtut del Reglament de la seva fundació, s'adjudicarà al millor llibre de prosa literària (contes, narracions, viatges, quadres històrics, & — exclosos el teatre i la novel·la), escrit en català i publicat dintre els dos anys darrers, o sia del primer de gener de 1933 al 31 de desembre d'enguany.

PREMI FRANCESC CAMBÓ

S'adjudicarà a la millor obra dramàtica de tema d'història catalana anterior al segle XIX, inèdita o publicada des de la Festa d'enguany.

La concessió de cada un d'aquests tres premis podrà sol·licitar-la l'autor o qualsevol particular o corporació, trametent, per l'examen, a l'Administració del Consistori (adreça dessusdita), dos exemplars al menys de l'obra, abans del migdia del 31 de gener de 1935. Dita administració lliurarà rebut de les obres presentades.

Que el Senyor vos doni inspiració per cantar amb esperit català la *Pàtria*, la *Fe* i l'*Amor*, i a nosaltres discreció en judicar i encert en premiar als més dignes.

Fou dictat el present Cartell en la Ciutat de Barcelona, als 10 de novembre de 1933, pels VII Mantenedors.

Josep Puig i Cadafalch, *President*.—Ramon Garriga.—Joan Arús i Colomer.—Josep M.ª de Sagarra.—Fèlix Escalas.—Joan Amade.—Maria L. Morales, *Secretari*.

COMPOSICIONS REBUDES A SECRETARIA

<p>1 Poemes d'absència.
<i>Variacions a l'entorn d'un mateix tema.</i></p> <p>2 Pregària.
<i>L'alba venia.</i></p> <p>3 Les violes.
<i>Dijous Sant.</i></p> <p>4 Casa pagesa.
<i>Pàtria.</i></p> <p>5 Poblet i Santes Creus.
<i>Reis de la Pàtria.</i></p> <p>6 Poema humanal.
<i>L'amor que mou el sol i l'alt estel.</i></p> <p>7 Evocació del gran Corpus.
<i>***</i></p> <p>8 Exaltació serena.</p> <p>9 Lira mística.
<i>Tres poemes.</i></p> <p>10 De les belles tradicions.
<i>Costums nostres.</i></p> <p>11 Remembrant.
<i>Ampostina.</i></p> <p>12 Novella amor.
<i>Terres de l'Ebre.</i></p> <p>13 Ingratitud.
<i>Misèries del món.</i></p> <p>14 Arbre isolat.
<i>Labur sant.</i></p> <p>15 La Rambla.
<i>Ciutadania.</i></p> <p>16 Corpus Christi.
<i>Mihi vivere Christus est.</i></p> <p>17 No vull deixondar-me.
<i>Quod Deus conjunxit...</i></p> | <p>18 L'arbre desaparegut.
<i>Almogàver indòmit.</i></p> <p>19 Els Jocs Florals.
<i>...putx quan canta les guerres...</i></p> <p>20 Immaculada.
<i>I, sola entre les dones...</i></p> <p>21 Greçó Prouvençó.
<i>Inscribitur ad narrandum...</i></p> <p>22 Beatriu.
<i>Vestida de color de flama viva.</i></p> <p>23 El Ballester de Prades.</p> <p>24 Evocacions.
<i>Hores de llum.</i></p> <p>25 Poema de l'Amor i de l'Atzar.
<i>Non idem semper floribus color est...</i></p> <p>26 Magestat caiguda.
<i>¿...?</i></p> <p>27 Alba primaveral.
<i>L'encís.</i></p> <p>28 Idil·liques.
<i>Dolça aimia.</i></p> <p>29 L'estrany rival.
<i>Aliud alii natura iter ostendit.</i></p> <p>30 Catalunya.
<i>Alça el front...</i></p> <p>31 Dolça Catalunya.
<i>Imatges.</i></p> <p>32 Muntanya amunt!
<i>Calvari de la Pàtria.</i></p> <p>33 Beneeixi el Senyor totes les coses.
<i>Magnificat.</i></p> <p>34 Corpus - 1932.
<i>Enyor.</i></p> |
|--|---|

- 35 Maria Immaculada.
Corona d'estels.
- 36 Quatre poesies.
Oreig.
- 37 A vos, damisel·la, Reina de la Festa.
Us han escollit com la flor més bella.
- 38 La viola vermella.
Cuncta cogitatio cordis...
(*Gènesi, VI, 5.*)
- 39 Desencís.
Nihil durabile.
- 40 La garriga.
Canta una alosa de la part de fora
(*Maragall*)
- 41 Desitjos.
- 42 Goigs a la Mare Dolorosa.
- 43 Sursum!
- 44 Sublimitat de l'amor.
Evocacions i records.
- 45 Història de Guiu i Agnus.
Flafons.
- 46 Visions de Jesús Infant.
Estampes pels humils.
- 47 Abril.
El mes dels catalans.
- 48 L'agonia del poeta.
Veniu-ne junts a mi, germans de poesia.
- 49 Somni de primavera.
Poema bucòlic popular.
- 50 Comiat.
Muntanyenques.
- 51 Vergella florida.
Dos brots d'amor?...
- 52 Darrera besada!...
Mort sega arreu i calla.
- 53 El camí del poeta.
A una flor.
- 54 A Catalunya.
Terra nostra.
- 55 Catalunya.
Terra beneïda...
- 56 Hivernals.
Panedesenques.
- 57 L'àvia xaruca.
La flor de nostra encontrada.
- 58 Aspectes lluminosos de ciutat.
Triptic.
- 59 El fugitiu encís.
- 60 Diàleg dels morts.
Compte i Balet.
- 61 Follia.
Què més té!
- 62 Pasqua florida.
Fes-me estimar...
- 63 El Santíssim Corpus.
Ginestes i clavells.
- 64 He posat davant meu ton retrat.
Epístola.
- 65 Perfum de violers.
Dum spiro, spero.
- 66 Hermesindis.
Llegenda.
- 67 La florista de la Rambla (Segle XIX).
La poesia catalana...
- 68 La història dels mars.
- 69 Les amors de Francesc.
Amb na Pobresa.
- 70 L'etern festejador.
Un amor per cada dia.
- 71 Tres sonets.
Demà...
- 72 Sis balades.
Volves de silenci.
- 73 Triptic barceloní.
Fe, Pàtria, Amor.
- 74 Oracions.
A les Verges catalanes.
- 75 Poetes.
Catalans.
- 76 Davant la tomba de N'Angel Guimerà.
Al cel sia.
- 77 Intima.
Flors.

- 78 El 6 d'Octubre, 1934.
Records.
- 79 Elegiaques.
Intimes.
- 80 Anima mia.
- 81 Matí de Pasquès.
- 82 Vetllada a Cadaqués.
- 83 Als Mantenedors dels Jocs Florals.
- 84 Cançó d'agonia.
Necros.
- 85 Fonolls marins.
Oratges.
- 86 La rosa encantada.
Balada.
- 87 Petites grans tragèdies
Sonets.
- 88 Madrigals-Epigrames.
- 89 Flor de cementiri.

- 90 Sacres visions.
Enfilall de sonets.
- 91 Cants a la Pàtria.
Pàtria ho és tot...
- 92 Poema de bugada.
Per les noies que renten.
- 93 La malcasada.
Maternitat.
- 94 Orgia.
Pecat d'amor.
- 95 La contesta.
Que poques coses dius!
- 96 Primer diumenge de maig.
Roses vermelles i roses blanques.
- 97 Sonet intim.
Tempesta.
- 98 A la lluna.
Bonica lluna...
- 99 Una mirada, Senyor!
Col·lotge espiritual.
- 100 Tres sonets.
Del cor de la ciutat.
- 101 El Beat Pare Claret en les Set Virtuts Capitals.
Estampa catalana.
- 102 Pleniluni.
Canta l'amor epitalamis d'or.
- 103 Retrats de dones.
Maria.
- 104 La divisa.
Llegenda històrica.
- 105 Ella a través de tu.
VIII sonets.
- 106 Primavera de l'amor.
Ceres.
- 107 Ritmes al futur amb recordança.
Sonets.
- 108 Diàlec autumnal.
Dues fulles.
- 109 Barcelona a trenc d'alba.
Sonet.
- 110 El clam de l'infinit.
On ets Amor?...
- 111 Corona de llum.
Matinal.
- 112 L'idili d'«El Germà».
Pel camí dels arços.
- 113 Llegenda de Sant Jaume.
La Fe allibera els pobles...
- 114 Pietat.
Amor.
- 115 Humanitat...?
Amor, odi, pau i justícia.
- 116 Poemes de marina.
Llocs gentils.
- 117 ¡¡Salve!!
A nostra Regina.
- 118 L'amor de cada hora.
Triptic.
- 119 A una noia que es venta.
- 120 Bondat eterna del Nadal.
Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis.
- 121 Prudència.
Antes no te cases...
- 122 Apassionada.
Tot per tu, l'amor.
- 123 La Creu.
Fe.

- 124 L'encis.
Neus, roques i flors.
- 125 Montserrat.
*Solament el triomf d'una fe ens
pot fer advenir la pau.—Julien
Benda.*
- 126 Arbre, germà meu.
- 127 El goig del bell cantar.
- 128 El fill pròdig.

- 129 L'antiga masia catalana.
Honra de la Pàtria.
- 130 Cinc estampes.
Ad pedes tuos.
- 131 Amorosa.
Jo vull fer-me una llar.
- 132 Pobre Llàtzer!...
Retall de premsa.
- 133 Nocturns.
Triptic.
- 134 No temis, amor!...
Ad vitam æternam.
- 135 Jocs Florals.
Flor Natural.
- 136 Cant a la Pàtria.
Deixondim-nos.
- 137 El Miracle.
Moreneta sou.
- 138 La cegueta.
Lumen de Lumine.
- 139 La castanyada.
Ara i sempre.
- 140 Poema de Castella
Immortalitat.
- 141 Els rellotges de mossen Serraclara.
Beati pauperes spiritu...
- 142 Sonets.
*...et rursum post tenebras spero
luce.*
- 143 Plaça de Sarrià.
Matí de diumenge.
- 144 Plaça Francesc Macià.
Redós.
- 145 Pal telefònic.
- 146 Els infants que volien pescar la
lluna.
Nadalenca.
- 147 Un cor de tendreses.
- 148 Història de Beatriu.
- 149 Lo blassó de sang.
- 150 Nocturns.
Melangia.
- 151 Guspises.
*Il cantar nuovo e'l pianger degli
angelli...*
- 152 Plaça de Francesc Macià.
Recolliment.
- 153 Ciutat.
Apunts barcelonins.
- 154 Diàleg.
Panteisme.
- 155 La lira de cinc cordes.
Fantasies.
- 156 La nit de Sant Joan.
Nit de meravelles.
- 157 Ascensió al Montjuic.
Barcelona.
- 158 Florida de germanor.
Dum veneris judicare.
- 159 Obra d'amor.
Cançó d'unes ceguetes.
- 160 L'obra de Déu.
Meravella eternal!
- 161 El Poeta i l'enamorada que sabia
escoltar.
Estudi d'una passió i d'un amor.
- 162 Poemes de posada i de camí.
Imatges i figures.
- 163 El meu divendres Sant.
Com altre Parsifal.
- 164 Vestida de dolor.

- 165 Ofrena de l'home a Déu.
Nous te verrons, Seigneur...
- 166 Pedralbes.
Flor natural.
- 167 Fumerola.
Fantasia.

- 168 Capvespre d'istiu.
Or i flama.
- 169 Tornada.
...i torna al Born.
- 170 Nit de Sant Joan.
¡Flama!
- 171 Tríptic poemàtic.
El dilentantisme, pres seriósament..
- 172 Tríptic.
- 173 L'atzavara florida.
- 174 Capvespre a la vall.
- 175 Música tímida.
- 176 El plany dicroic.
Les roses i les llàgrimes...
- 177 De les sacres jornades.
Fiat voluntas tua.
- 178 Herois.
Evocacions.
- 179 Petxines d'amor.
Una i per sempre.
- 180 Somni blanc.
Joseph, noli timere...
- 181 El claustre de la Seu.
Quadrat de cel obert a vius i morts.
- 182 La Seu.
Domus Dei.
- 183 Les hemils gaubances.
Pau en el cor.
- 184 La ciutat en flor.
Harmonia.
- 185 A Madona Santa Maria de Núria.
Encimbellada Verge pia.
- 186 Oda Mariana.
Tota pulchra.
- 187 Elogi a Madona
Bellament abocada al balcó.
- 188 Arran del crepuscle.
A una núvia.
- 189 Mon cor i jo.
Somniar, bell somniar.
- 190 A ma Pàtria.
Pàtria del meu cor.
- 191 Petit poema.
L'Empordà.
- 192 Els pecats capitals.
Drac de set testes.
- 193 Santa Llúcia.
Vos, que veniu pel desembre...
- 194 Matí al parc.
Estampa barcelonina.
- 195 Brindis.
Unica.
- 196 Sonatina.
D'amor.
- 197 A l'alt rei En Jaume.
Oda.
- 198 L'amor inconeguda.
Ella.
- 199 Garlanda.
Arpegis amorosos.
- 200 A una rosella.
Esperança i amor.
- 201 Impressió.
Serenor d'autumne.
- 202 Historieta.
Finis coronat.
- 203 La conquesta de Mallorca.
Sant Jordi, firam, firam!
- 204 Estrofes espremudes.
- 205 Aura meva.
- 206 Tres sonets.
Pels recones del meu jardí.
- 207 Estampes bíbliques.
Pietat.
- 208 Elegia nocturna.
- 209 Els pins.
Atletes braus.
- 210 La Fira dels pessebres.
Santa Llúcia.
- 211 El darrer combat.
¡Finis!
- 212 Poemes de tot temps.
X
- 213 Poema de Pasqua.
- 214 Oaristis.
Conversa d'amor.

- 215 Vibracions infinites.
...d'un sol voler e d'un desig con-
tets.—Llull.
- 216 Pàtria, Fe, Amor.
- 217 Deu vos Salve, Maria!...
Sonet.
- 218 La mort del Pi de les tres bran-
ques.
Complanta.
- 219 La veu dels nostres morts.
Continuitat.
- 220 Montserrat.
Quatre cants d'un poema.
- 221 Tres poemes.
Dolça amistat.
- 222 La festa de les llengües.
Pentecosta.
- 223 Poemes de tot temps.
Amors.
- 224 Processó d'imatges.
Rimember.
- 225 Rua de versos.
- 226 Remembrança provençal.
- 227 Dimarts barceloni.
- 228 L'al·lucinant Cerdanya.
Amor i Geografia.
- 229 D'un romiatge a la casa Mairal.
Coses grans s'han dit de tu Ciu-
tat de Maria.
- 230 A Nostra Dona de la Mercè.
Tu, l'honor de nostre poble.
- 231 Glossa.
Pater noster.
- 232 Juny.
Quatre sonets.
- 233 Mimosa, flor de febrer.
Groc fi d'or vell.
- 234 Clixés barcelonins.
Sonets.
- 235 La cançó d'una Tarda.
Oquam bonum et jucundum ha-
bitare in borde hoc.
- 236 La Creu de l'estimbat.
Inconegut.
- 237 Via d'amargor.
Amarga.
- 238 Cant a Marxuquera.
'Beniopa.
- 239 A la ciutat de Barcelona.
Sonet.
- 240 Les meves noces d'or.
Hoc sacramentum magnum est.
- 241 Balada.
Conte d'Andersen.
- 242 Del camp i de la selva.
Vida, amor i tradició.
- 243 Clima.
Tristor d'amor, perfum d'amor,
musica ..
- 244 Floreta de Santa Clara.
Mistiques Noces d'argent.
- 245 La flama de l'ideal.
- 246 L'amiga del sol.
A la Costa brava.
- 247 L'enigma.
Obro els ulls...
- 248 Al vent.
Oda.
- 249 Poema de fornal.
Flameig rítmic de Pàtria.
- 250 Somnia l'enamorat.
Beneïda sou Vos entre toles les
dones.
- 251 Impromptes.
De la meua Barcelona.
- 252 Triomfa Eros.
De la escena antiga.
- 253 Sonets heterogenis.
De la meua collita.
- 254 Viatge sentimental.
- 255 Petita fantasia.
- 256 Poema del gat mesquer.
* * *
- 257 Les absències.
Els dies revolts.
- 258 La millor mercè.
Digues, foll...
- 259 La carretera.

- 260 Camins de muntanya.
Plenitud.
- 261 Balada dels tres cavallers.
A les batalles del Rei...
- 262 Nadal.
Encís.
- 263 Celistia.
Passa la Verge.
- 264 La Glòria.
Barcinópolis.
- 265 L'aire místic.
Hossanna.
- 266 Oda a la vinya.
Salut, oh vinya!
- 267 Sonet.
Ciutat...
- 268 La cova del drac.
Promelatge.
- 269 Cabellera extesa.
Lux.
- 270 Ascensió.
Meravella.
- 271 Elegia bàrbara.
Gegant era mon pare...
- 272 Dels records que me'n duria.
Enllà del temps.
- 273 L'ermita.
Intima.
- 274 A la Mare de Deu de la Candelera.
Flores apparuerunt in terra nostra...
- 275 La cançó de l'hortolana.
Del cor de la terra.
- 276 Nocturns.
Pende la luna sul divin silentio.
- 277 Sota el signe del dolor.
Col loqui.
- 278 Negrures.
Pietat.
- 279 A la mansió del dolor.
Record.
- 280 Cúmuls.
Virior.
- 281 Alba blanca en desig.
Horitzons trèmuls.
- 282 Bola de neu.
Il·lusions.
- 283 Poemes.
Suite italiana.
- 284 La ginesta del camí.
Amor perdurable.
- 285 Amor tardà.
Ricard i Claudina.
- 286 Estimeu Catalunya, infants.
Laus Catalonia.
- 287 Adeu.
Divagacions.
- 288 Estances a l'amiga.
Pairal.
- 289 Idil·lis en blau de mar.
Au es d'amor mariner.
- 290 Què és l'amor.
Quid Amor?
- 291 Un prec.
Retrat de mare.
- 292 Sinfonia grisa.
La monja tísica...
- 293 Oda a Catalunya.
Catalunya, ets la Pàtria meua.
- 294 Elogi del matí lluent.
Extasi.
- 295 La germana blanca.
Sol·liloqui.
- 296 Tres poemes,
Infants.
- 297 Dos col·loquis interiors.
Poemes espirituals.
- 298 Es per ella...
Ah! colpidora visió.
- 299 Cerco endebades.
Un trist adeu.
- 300 Elegia.
A dues noies que es llençaren...
- 301 Altars vora el camí.
De la terra.
- 302 Catalunya.
Tot per la Pàtria.

- 303 El cant del respir.
L'ànima deü participar...
- 304 Floreta de Santa Clara.
Místiques noces d'argent.
- 305 Feride d'amor.
A une noie.
- 306 (Homenatge a un barceloní). ¿Qui és...?
Poeta i llaurador só... — Mossen Cinto.
- 307 Santa Eulàlia Patrona nostra! (Mon prec).
Mulierem fortem quis inueniet.
(*Prov. XXXI, 10*)

- 308 Acte de fe.
La fe és una estrella viva.

A més, s'han rebudes altres composicions que no han entrat en concurs per no subjectar-se al cartell de convocatòria.

Barcelona, al migdia del 15 de març de 1935.

El Secretari dels Mantenedors, *Maria Luz Morales.*

ACTA DE LA FESTA

En la ciutat de Barcelona, a les quatre de la tarda del diumenge, dia 5 de maig del 1935, es celebrà al Palau de la Música Catalana la festa anyal dels Jocs Florals de Barcelona, assenyalant els aplaudiments de la concurrència l'entrada de la comitiva oficial en la qual figuraven, a més dels Mantenedors d'aquest any, els representants de l'Ajuntament de la Ciutat i de la Generalitat de Catalunya i altres Autoritats, els delegats de les Acadèmies, Instituts, Orfeons, Cambres, Centres, Colegis, Societats, Juntes i moltes altres Corporacions. El local estava engalanat, com de costum, amb flors, tapiços i banderes.

Ocupat per cada u el sitial respectiu, l'Alcalde i Governador General de Catalunya senyor Pich i Pon obrí la festa, i el President dels Mantenedors senyor Puig i Cadafalch passà a donar lectura del seu *Discurs*, i la senyoreta Maria Luz Morales, de la *Memòria Secretarial*.

De seguida anà obrint els plecs que contenien els noms dels autors premiats, llegint, en el corresponent a la Flor Natural, el de Salvador Perarnau, qui pujà a recollir-la i, acompanyat de dos Mantenedors, anà a oferir-la a la seva esposa, Da. Benvinguda Coll de Perarnau, la qual, ocupant la cadira sobirana, fou proclamada pel senyor President Reina de la Festa, llegint immediatament la poesia son mateix autor.

Els dos accèssits corresponents a la Flor, *Camins de muntanya* i *Caragol treu banya*, resultaren ésser de Felip Graugés i Camprodon, que es presentà a recollir-lo de mans de la Reina, i d'Andreu Caimari, Pvre.

De l'aplec *Altars vora el camí*, guanyador de l'Englantina, resultà ésser-ne autor Felip Graugés i Camprodon que el llegí; i del accèssit *Del camp i de la selva*, Mossèn Pere Verdaguer.

El meu Divendres Sant, corresponent a la Viola, resultà ésser de Mossèn Camil Geis que la llegí; i els dos accésits, *A la Mare de Déu de la Candelera* i *Estampes grises*, de G. Colom i Ferrà i Jaume Vila.

La prosa *Dels records que me'n duria*, premiada amb la Copa Artística, fou atribuïda a Tomàs Roig i Llop.

El Premi Monserdà, adjudicat a *La fira dels pessebres*, a Mossèn Anton Navarro qui la feu llegir pel senyor Guasch.

El Premi Fastenrath s'adjudicà a *L'ombra i altres poemes* de Marià Manent.

I el Premi Concepció Rabell, a *Aquella Barcelona*, de Joaquim M. de Nadal.

Finalment, el Mantenedor senyor Amade llegí son acostumat *Discurs de Gràcies*, essent, com tots els autors, fortament aplaudit. S'aixecà la sessió a les cinc i quaranta-cinc minuts.

DISCURS

del President Josep Puig i Cadafalch

La vida té una fi que comença amb arcs triomfals. Els honors plouen sobre les testes calbes i aclaparen el cos corbat abans de retornar a la terra. La precedeix la temporada dels judicis inflexibles i durs. Hom és víctima de les revisions de valors, rep els pedallassos dels motllos trencats, i cau sobre d'ell l'efimera novetat que arriba en la darrera revisteta d'avantguarda. Després comença el període pacífic: l'edat aparta de la lluita; hom entra de mica en mica a la vida somorta de la vellesa. I abans d'arribar al gran misteri hom passa pels honors que es rendeixen als vells.

Jo regracio els Jocs Florals del que em fan avui. No porto, en venir aquí, la testa coronada dels llors del poeta, ni conreo com a obra artística cap gènere literari: sols m'ha estat concedit el do d'escriure en prosa planera els meus pensaments científics, i en altre temps, cap calent, en prosa escalfada, els meus pensaments polítics. Tornat home d'estudi, mudat el desordenat en home de mètode, els meus títols actuals són la inversa de la inspiració sobtada i instantània: el raig miracler de llum no ha baixat sobre meu sinó després de maldar en l'estudi recorrent la nostra terra i les altres terres d'Europa a la recerca de l'ànima encantada dels vells monuments. Les meves paraules desentonarien entre vosaltres si no tinguéssiu el sentit integral de l'obra en què tots

treballem, que no és la literatura, ni l'art ni la ciència, sinó l'obra grandiosa de refer Catalunya.

El catalanisme, com tots els esforços de reconstrucció de la pàtria esfondrada, ha estat polimorf. És digne d'esment com tots els pobles que durant el segle XIX lluitaren per a reconstruir-se empraren iguals mitjans. A Romania, a Sèrvia, a Bulgària, a Grècia i a Noruega hom troba esforços paral·lels: la reconstrucció de la música cristal·litzant en orfeons magnífics, com el nostre Orfeó Català; l'obra de teatre que a vegades arriba als esplendors d'Ibsen; la reconstitució de la llengua i de la literatura. Al costat d'elles ha nascut sempre l'esforç de conèixer la terra i l'obra dels passats: l'arqueologia i la història de l'art. Aquestes empreses, traduïdes forçosament en obra literària, foren en altres temps acollides pels Jocs Florals. Jo recordo els meus primers passos en aquesta via, premiats pels aplaudiments, en l'enyorada sala de Llotja o en la del Palau de Belles Arts, en aquells famosos Jocs Florals presidits pel mestre Aguiló, en què la flor natural era donada a la reina d'Espanya per mossèn Collell, tot cantant-li:

«Poble que mereix ser lliure,
si no l'hi donen s'ho pren.»

L'honor que he rebut de vosaltres, senyors, m'és concedit, penso, com a representant d'un d'aquests aspectes modestos de la literatura científica, considerada per algú fora del camp de les Lletres, com si fos a la Literatura el que la delineació geomètrica és a la pintura.

No us parlarà, doncs, l'home polític, sinó l'historiador de l'art o l'arqueòleg amb la seva prosa dura i seca, si voleu eixarreïda, humilment, malgirbadament, d'aquest aspecte concret de la literatura didàctica. No us menaré al bell mig del jardí d'Acadèmia, sinó als recons on es crien els arbres fruiters i les verdures.

Voldria avui assenyalar-vos el progrés que hem fet des dels primers moments en què la literatura científica dedicada a l'arqueologia i a la història de l'art deixava el llenguatge poètic i florit de Piferrer, disfressat de castellà, i vencia la vella prevenició contra l'ús del català per al treball científic. Primera conquesta, difícil i penosa. La llengua, ventafocs, ja era admesa en l'obra poètica: se li concedia d'expressar els ideals penjats en l'aire o la imatgeria a vegades absurda i monstruosa que és permesa de segles als poetes, però la nostra llengua no era digna de contar la recerca subtil del savi: la nostra llengua, que, abans que cap altra de les neollatines, havia servit per a l'alambinada filosofia de Ramon Llull i havia omplert volums en l'enciclopèdia d'Eximènis. El català, venien a dir homes com Yxart (el darrer que tingué la dissort de sostenir-ho a casa nostra), està bé per a les coses lleugeres, volàtils i espontànies: No, però, per a les coses serioses, permanents i reflexives de la ciència. Bé per a les coses arcaïques d'una poesia romàntica, però no per a les coses *abstractes* i *modernes*.

Això tenia un precedent: la ciència havia parlat, fins ben entrat el segle XIX, en llatí. Encara hi parla a les facultats de teologia: en un llatí que Virgili i Horaci no entendrien. Tenia, després, l'avantatge d'expressar les coses clares amb mots foscos. I, si la ciència hermètica no hi guanyava, hi guanyaven els savis.

Finestres encara escrivia en llengua llatina sobre les inscripcions romanes; Balmes i Milà i Fontanals escriviren quasi totes llurs obres científiques en castellà; Ixart i Sardà, llurs crítiques literàries. Llegint els index de les obres publicades en els volums dels Jocs Florals es té una idea clara del moment en què comença la prosa didàctica. Són treballs històrics els que reben aquest honor. Això és cap a l'any 1862-63. Començà Rubió i Ors: un any més tard, Gaietà Vidal i Valenciano. Segueix després la història literària amb Rubió i Ors també, que escriu sobre Vicenç Garcia i les seves obres literàries, el 1863. Milà escriu, el 1865, una *Ressenya històrica i crítica* dels antics poetes catalans.

L'any 1883 el notari Jaume Ramon i Vidales escriu sobre l'organització de la família catalana. Venen després els estudis polítics l'any 1888, amb l'estudi prudent de Francesc Masferrer *Concepte del regionalisme dintre la unitat de la pàtria*. La filosofia no comença fins l'any 1895 amb els assaigs de mossèn Bobé i mossèn Clascar.

La història de l'art i l'arqueologia havia començat a ésser escrita a Catalunya, fora dels Jocs Florals, a les societats excursionistes, la primera de les quals, l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques, és fundada el 1871; l'altra, l'Associació d'Excursions Catalanes, el 1878. Fou a l'*Album pintoresc monumental de Catalunya*, editat per la primera societat excursionista el 1878, i en el volum primer de *Memòries* on es començaren a descriure en català els nostres monuments. Jo tinguí l'honor d'encapçalar la sèrie en els Jocs Florals de l'any 1888 amb el meu company Brugués; després, l'any 1894, seguí mossèn Font i Sagué, i el 1897 mossèn Gudiol. L'Acadèmia de Bones Lletres no admeté en el seu si la nostra llengua fins l'any 1898, en què el Dr. Torras i Bages hi llegí el seu discurs d'entrada.

Fa més de vint-i-cinc anys que es fundà l'Institut d'Estudis Catalans, i des de llavors la llengua catalana és el verb exclusiu de la nostra ciència. Ella ha contat les gestes èpiques de la nostra història; ella ha servit, concisa i flexible, per a les descripcions de la prehistòria i de l'arqueologia, i ella ha descrit amb menys imatges que Piferrer però amb més precisió científica, els nostres grans monuments i les nostres esglésies camperoles; ella ha estat enriquida amb la complicada terminologia biològica; la botànica i la zoologia l'han usada en llurs lacòniques descripcions i s'ha vist elevada fins a les més abstruses investigacions matemàtiques, fins a l'estratosfera de la metafísica, i ha sondat els pous profunds i indefinits de la psicologia. Tothom sap com s'ha adaptat a transcriure quasi literalment, com a filla que és de la gran llengua de Roma, les grans obres de la literatura llatina. La Fundació Bernat

Metge, la Secció Filològica de l'Institut, han aconseguit donar-li aquella ductilitat per a emmotllar-se a la bellesa clàssica, i es pot dir que per ella el llatí dels grans poetes i prosadors de Roma és viu entre nosaltres. Plató i Aristòtil hi són traduïts amb tanta facilitat com ho podien ésser en la llengua del Laci, i fins el text hebreu solemne dels llibres sagrats ha ressonat novament en llengua catalana.

A aquesta penetració en els caus més profunds del pensament humà hi ha correspost la major expansió geogràfica. La vostra llengua, ens deien, limita el camp de la vostra acció. Llengua-espingarda, proclamava un dels homes més insignes del pensament castellà: canvieu-la per una llengua-Mauser. Amb ella volarem, responia algun dels nostres enlluernat, d'un continent a l'altre. Bé, doncs: amb la nostra llengua hem anat per on no hauríem pogut anar amb la llengua manllevada. Qui llengua té a Roma va; però per a anar a Roma cal tenir propi llenguatge, que és com dir propi pensament. I és cert que les obres en la nostra llengua han anat per tot el món. L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut la glòria d'obrir-li les portes de les Biblioteques; de les grans Acadèmies d'Europa i Amèrica.

Quan som dintre Alemanya o en els fiords escandinaus sentirem parlar en català potser en una humil botiga del mercader de fruites o de vi. La llengua no va acompanyada de la bellesa de les flors, sinó del sabor de les pomes o de les peres. Allí la taronja és el record de la pàtria. Així si en aquestes llunyanes ciutats aneu a la biblioteca, no hi trobareu els vostres llibres de poesia i sí l'*Anuari de l'Institut d'Estudis Catalans* o tal monografia científica.

Un mapa de la difusió de la llengua s'obtindria assenyalant en el mapa del món els llocs on existeixen societats científiques que canvien llurs publicacions amb l'Institut d'Estudis Catalans. Els trobaríeu per tot Europa: No sols a les grans ciutats cultes del Nord més proper: La Haya, Gronningen, Amsterdam, Hamburg

i Copenhague, sinó fins a Bergen, Lund, Oslo, Estocolm, Upsala, i fins, passant el mar Bàltic podriem trobar els nostres *Anuaris* a Helsingfors de la Fidlàndia, a Tartu d'Estònia, i, anant cap a migdia, a Posen, Varsòvia, Lemberg; a Ucraïna i Karhov, a la Unió Russa dels Soviets; a Cernauti, Cluj i Bucarest a Romania; a Sofia, a Bulgària. Sortint d'Europa, trobaríem els nostres llibres a les societats sàvies del nord d'Àfrica, als llocs d'investigació del Caire, i a l'Àsia en els centres d'estudis de Beirut, a Síria, i en la universitat nacional israelita i en els instituts bíblics dels dominics francesos i dels benedictins de Montserrat a Jerusalem; i fins a l'Índia, on les nostres publicacions es troben a l'Institut de Recerques Índies de Bombai, fundat pels Jesuïtes catalans que, amb el Pare Heras al davant, treballen per aclarir els misteris d'aquella mil·lenària civilització. Després travessen el mar en totes direccions: van a Austràlia, a Melbourne, recorren l'Amèrica espanyola des de Buenos Aires i Montevideo fins a Mèxic, i les universitats nordamericanes des de les costes del Pacífic, passant per la de Cornell, i la de Chicago i anant a les que floreixen en el costat nord est, que és on brilla principalment la cultura americana; a les universitats de Nova-York, de Yale, de Princeton i de Harvard.

Mai o quasi mai no hem acompanyat les nostres obres, com fan els escandinaus i els balcànics, d'un resum en francès: en català són enteses per qui sap llatí o alguna de les llengües neollatines, i en català són citades en les obres més serioses que s'ocupen de les matèries conreades per nosaltres. Un dia l'historiador de l'art medieval francès M. Robert de Lasteyrie em deia que per a estudiar les *Notes sobre l'Art religiós al Rosselló*, de Brutails, escrita en francès, es servia de la traducció catalana, més completa, del meu confrare Massó i Torrens, i a mi, personalment, en presentar no fa molts dies la traducció francesa del meu llibre *La Geografia i els Orígens del primer art romànic* a M. Gabriel Millet, l'historiador de la pintura bizantina, em digué, tot agraint-m'ho, que amb gran facilitat s'havia servit fins ara de l'edició cata-

lana que l'Institut d'Estudis Catalans deu a la Fundació Patxot.

La nostra llengua escrita és germana de les llengües meridionals franceses, i a França, com Daudet va posar en boca de Tartari, tot el món és quelcom de Tarascó, vull dir de les terres assolellades del migdia. Finalment el català és, potser més que les altres llengües romàniques, propera d'aquell llatí que els legionaris i els colonitzadors parlaven i transportaren arreu del món.

L'obra científica, amb aquest llarg exercici, ha forjat la llengua catalana de la ciència i n'ha fet l'eina vigorosa i dúctil i la llengua ha encarrilat el pensament. Escrivint en la pròpia llengua l'obra científica ha fet un progrés extraordinari. Les nostres obres són més ben estructurades que abans, metòdiques, comparables a les franceses, que ens fan de mestre i de guia i són analitzades amb índex i severament controlades.

No hem pres per model les obres sense índex i sense notes, de les que es mofava Cervantes, dels erudits castellans, sovint sense mètode, fins quan les crea la poderosa mentalitat de Menéndez Pelayo; no hem pres per model les glosses de la pseudofilosofia de Madrid, ni la mena de mística nebulosa dels seus pensadors, ni la seva introspecció eterna; sinó la lluminosa prosa d'Emile Mâle o la precisió de Choisy, o la claredat austera de Charles Diehl. Amem les realitats, el raonament clar i català i el tocar, desconfiats, en les coses científiques, la llaga del Senyor abans de creure.

Senyors, penso, en acabar, en la nostra obra comparada amb la visió romàntica que del nostre art tingueren els homes de la primera meitat del segle XIX. Als seus ulls les ruïnes tenien una somniosa poesia: els claustres s'engrandien; els castells eren més recoberts d'eura; les ruïnes, com en els dibuixos d'en Parcerissa ploraven llàgrimes i es planyien.

Les nostres ruïnes, subjectes a anàlisi, han perdut potser part de llur poesia; l'art català ha estat precisat i limitat en les seves

fronteres: si encara no sabem tot el què és, sabem molt del què no és.

Tots nosaltres partírem a la recerca de tresors: tornem de lluny amb pedres precioses que abans brillaven com per miracle; però avui coneixem el misteri de llur claror: sabem que els brillants que portem son carbó pur. Hem estat darrera les cortines del Telesterion d'Eleusis, i hem parlat i fet platxeri amb la Pitonissa de Delfos. Potser hem tret a les nostres velles pedres l'encant. En canvi, les hem situades en el lloc d'honor que els pertocava en la grandiosa i noble genealogia de les idees humanes.

Jo no puc parlar-vos, és clar, de totes les ciències. Els homes de l'Institut d'Estudis Catalans no podem dir, com els de l'Institut de França, que entre tots ho sabem tot; però sí que m'és plaent dir-vos sense modèstia que estaria content de saber bé una sola cosa. En aquella que més he estudiat, en la nostra arquitectura romànica, s'ha esdevingut aquest fet: les ruïnes de l'església camperola, ornades d'arcuacions, han perdut el misteri, i, amb ell, la poesia romàntica ploranera. En canvi sabem el que tenen del terer, el que han heretat dels romans, i el que han adquirit d'enllà del mar, de Lombardia, d'aquell lloc on va morir l'Imperi, la ciutat de Ravenna, i el que arribà a Ravenna d'aquell nebulós Orient: nebulós per les boires baixes dels rius planers que limiten i inunden la Messopotàmia, nebulós també pels vels que els segles interposen entre nosaltres i la mil·lenària antiguitat. Les nostres esglesioles rurals són un reflex tardà de la primera arquitectura que la humanitat bastí: arquitectura noble de palaus i temples, arquitectura ardida que s'atrevia a plantar jardins i a fer castells en l'aire, com la bíblica torre de Babel, inacabada no per imperícia dels seus arquitectes, sinó perquè els homes, com s'esdevé encara avui, a mitja obra no saberen entendre's.

Nosaltres, entre tots, poetes, prosadors, homes d'inspiració, homes d'estudi, homes polítics, bastíem també una alta torre...

que fa poc s'ha esfondrat. Aquesta és l'única al·lusió política del meu discurs. Fa prop d'un segle que treballem a construir la pàtria. Uns hi han posat llurs riqueses, altres llur treball; qui hi aportà pedres dures, les bíbliques pedres angulars com les del temple de Jerusalem, qui maons, qui gavetes de morter, qui fang i terra. I ja havíem començat la coberta: la bandera barrada onejava en l'aire, fonent el seu or i grana en harmonia amb el blau del cel. L'ampla volta grandiosa era tot just feta; el cindri era al seu lloc. Hi ha qui ha desapuntalat el cindri que tot ho aguanta-va: la volta s'ha esquerdat, i, amb estrèpit, ha caigut. Els homes que pretenien posar-li el cimbell no s'entenien.

Avui parlo enmig de ruïnes. La bandera sagrada encara és en l'aire. Sembla veure-s'hi un estrip per on el blau del cel es filtra. La nostra torre no té, però, la maledicció de Déu. Els qui l'acabaven han caigut, mes els qui la començaren fa molts anys, són al peu de l'obra. Cal emprendre altra vegada la feina amb més braó, amb més serenitat. Els fonaments són forts, els murs no s'han mogut: els ha endurit una mena de benedicció, els enforteix l'auga de l'ideal.

Jo avui he volgut recordar-vos una part amagada de l'edifici, una part que no es mira en passar-hi, enlluernats per les façanes més vistoses. Quan l'obra s'esquerda hom mira els fonaments; i aquests, obra vostra, homes d'art i homes de ciència, són encara el més sòlid.

MEMORIA

del Secretari Maria Luz Morales

És cosa un xic difícil, això de redactar una Memòria, quan, dintre del seu clos protocolari han de tancar-se afers de poesia. Més difícil encara esdevé la seva redacció, quan voldriem, en ella, copsar i donar als oients, de manera adient i expressiva, una idea, encara que fos lleugera, de tot aquell procés purament espiritual—per tant voleiadís i fugisser—que és... com l'infantament d'uns Jocs Florals. Primer, sorpresa davant l'esplèndida collita poètica (enguany han estat trameses al Consistori 308 composicions, i bon nombre de llibres optant als Premis Extraordinaris), després, feixuga feina de lectura, il·lusionada tasca de recerca, instants de desencís, altres de troballa joiosa, fatiga, encant... I, amb tot això, el plaer de l'observació crítico-psicològica; plaer verament meravellós per a aquells que portem dins la sang aquest delit d'exploració, aquesta mena de tafaneria encisadora, que ens és donada pel conreu i la pràctica constant del periodisme. És aquesta tafaneria que ens engresca i ens arbora, quan, al davant d'aquelles carpetes grosses de matèria poètica—si és que de la poesia pot dir-se mai *matèria*—ens preguntem: ¿quin plaer estètic ens espera dintre les parets de cartró curiosament lligades amb cintetes vermelles?... ¿Quina inspiració, quin neguit, quina flama ha impulsat la ploma d'aquest o d'aquell autor, per nosaltres des-

conegut? ¿Quins són, entre tots aquests, els vers poetes, els qui ja romandran a la vora del foc sagrat per sempre més; quins els passavolants de la poesia, que un primer i darrer cop s'atancen a la taula de la beutat lírica per a no tornar-hi més? I en el delit i en la gaubança de la recerca, és curiós de trobar (em refereixo, és clar, als Jocs Florals d'enguany) a través de les més enlairades visions poètiques, la influència indestriable del minúscul fet cotidià, el ressò de l'esdeveniment polític, i àdhuc del neguit social, barrejat amb les més presumptuoses imatges líriques.

Hi ha quelcom que trobem amb curiosa persistència. És allò que podríem dir-ne «fidelitat als vells» o millor encara, «fidelitat als mestres». Hi han uns models donats, de continuïtat de formes tradicionals, que es repeteixen sempre. Trobem, així, una línia constant d'influències directes, directíssimes, dels grans poetes de la Renaixença: Verdaguer, Maragall, Guimerà... Ah! però el que esdevé encara més curiós és que a vegades no són ja les influències allò que trobem; ans topem amb Guimerà, amb Maragall, amb Verdaguer mateixos. I també, per què no? amb Carner i Josep M. de Sagarra. Els que trameten aquestes composicions no són, és clar, autèntics poetes, car els manca el do de creació i empenen [oh si, sense adonar-se'n!] formes alienes; mes aquest mimetisme inconscient, repetint-se mil voltes, és prou eloqüent per a dir-nos que existeix entre el nostre poble i els seus poetes grans un corrent constant de coneixement i d'assimilació que ens fa portar llurs versos tant dintre la nostra ànima, que, a estones, volent dir versos nostres... són els dels grans poetes que ens venen als llavis o a la ploma.

Temps passats havíem sentit a dir que les noves escoles no acudien als Jocs Florals, que els poetes moderns defugien la festa tradicional del primer diumenge de maig, potser per por de contaminar-se d'aquest esperit de tradició que és com la seva raó d'ésser. Això, fóra, és clar, tan absurd, com si els poetes joves defugissin la primavera perquè va fent-se vella, o s'hi barallessin

amb la mateixa poesia, per raó que fa segles i segles que llurs avis l'estimaven. Que les coses eternes són sempre joves, i noves, i modernes... Enguany, però, hem de fer constar que els poetes moderns han respost amb més o menys fortuna a la crida dels Jocs Florals on han de consagrar-se valors i no tendències.

Bé. I ja tenim, en certa manera, la nostra tafaneria satisfeta. S'han deslligat del tot les cintetes vermelles de les carpetes grosses. A l'entorn de la taula on ha de dictar-se el Veredict, la tasca es fa més lleu, car es fa en companyia, en bona companyia.

Van destriant-se els treballs; a cada hora que passa—doncs, s'hi passen llargues hores—el munt de papers va fent-se més petit, més definides les valors poètiques... A la fi, s'hi dicta Veredict; s'hi adjudiquen els Premis. En aquest any de 1935, tots els acords són presos, sense votació, per harmònica unanimitat. I heus ací el Veredict: perdoneu si us l'he fet esperar tan llarga estona.

VEREDICTE

Premis ordinariis:

Flor Natural: N.º 233. Mimosa, flor de febrer. Lema: Groc fi d'or vell.

És una delicada i expressiva composició, lluenta d'un gentil miroteig d'imatges, reveladora d'una fina sensibilitat de Poeta.

Primer accésit: N.º 260. Camins de muntanya. Lema: Plenitud.

Segon accésit: N.º 183. Caragol treu banya. Lema: Les humils gaubances. Pau en el cor.

Englantina d'or: N.º 301. Altars vora el camí. Lema: De la terra.

És del millor que s'ha presentat enguany als Jocs Florals. Al bell mig de tanta migrada anècdota patriòtica, aquests «Altars vora el camí» guanyadors de l'Englantina, representen la Pàtria eterna i intangible.

Accèssit: N.º 242. Del camp i de la selva. Lema: Vida, amor i tradició.

Viola d'or i d'argent: N.º 163. El meu divendres Sant. Lema: Com altre Parsifal.

Ultra aquest ressò wagnerià, hi ha en el fons d'aquesta composició de tema religiós una guspira d'aquell profund neguit, on s'encén la flama de la mística.

Primer accèssit: N.º 274. A la Mare de Déu de la Candelera. Lema: Flores apparuerunt in terra nostra...

Segon accèssit: N.º 212. Estampes grises. Lema: X.

Premis extraordinaris:

Copa artística: N.º 272. Dels records que me'n duria. Lema: Enllà del temps.

Una gentil visió de l'espiritual ciutat de Girona.

Premi Dolors Monserdà: N.º 210. La Fira dels Pessebres. Lema: Santa Llúcia.

Plena de simple gràcia popular.

Premi Fastenrath: L'ombra i altres poemes.—Marià Manent.

Dóna ocasió al Consistori per a destacar les grans valors d'un petit llibre, mostra finíssima de les qualitats assolides per la poesia a casa nostra.

Premi Concepció Rabell: Aquella Barcelona.—Joaquim M. de Nadal.

Un llibre del vuit-cents barceloní, ple de records i suggerències; si el seu autor no l'hagués escrit el Consistori hauria tingut d'inventar-lo per donar-li aquest Premi.

Premi Cambó.—No s'adjudica.

Ara que tothom escriu comèdies, la literatura escènica catalana resta (igualmente succeeix a Castella) a un nivell molt inferior al de les altres manifestacions literàries, sobre tot a Catalunya, molt inferior a la lírica.

I ara vol el protocol que les darreres frases de la Memòria siguin de melangiosa recordança per als catalans il·lustres que ens han deixat d'ençà de l'últim maig poètic:

Foren, en vida, Mossèn Josep Bonafont (el Pastorellet de la Vall d'Arlés), Jaume Carner, Narcís Pla i Daniel, l'escultor Arnau, el pintor Pascual i Monturiol, mort a Nova York, Nonell i Pujol, Busquets i Punset, Pare Miquel d'Esplugues, Francesc Moragues i Barret, escultor Pau Gargallo.

Mes ells no han mort. «Varen anar-se'n abans», com diu el poeta Amado Nervo.

I, ara, deixem la paraula als poetes.

FLOR NATURAL

MIMOSA, FLOR DE FEBRER, *de Salvador Perarnau*

CAMINS DE MUNTANYA, *de Felip Graugès i Camprodon*

CARAGOL TREU BANYA, *d'Andreu Caimari*

Mimosa, flor de febrer

Groc fi d'or vell.

Mimosa, flor de febrer,
borrissol d'or de casulla,
que arribes quan l'ametller
silenciosament s'esfulla.

Mimosa, flor de febrer,
d'un groc de noia malalta,
que saps que el bon temps que ve
no t'ha de besar la galta.

Tu que tens el goig intern
que et puja per dins la soca
i el llavi fi de l'hivern
per tes branques l'esbadoca.

Tu que mires el voltant
i, perquè no et trobis sola,
contemples com va esclatant
alguna que altra viola.

Mimosa, tu que presums
d'haver estat la flor primera
i d'aguantar enlaire els llums
que encengué la Candelera.

Tu que en les nits hivernals
t'estires i et desdalites
per haver els estels més alts
que se't tornen flors petites.

I, a voltes, has somniat,
voltada de boires blanques,
que portes la immensitat
pengim penjam per les branques.

Estarrufa un poc el cor
tu que ets flor estarrufada,
dient que l'hivern s'ha mort
amb la darrera gebrada.

I diga'ns que el bes del sol
que les branques t'estremia
se t'ha tornat borriçol
florit de tanta alegria.

Mimosa, finor de gel
i besada tebiona
d'un sol de color de mel
que les branques t'acarona.

Encomana'ns la finor
i la teva polidesa

tu que, essent flor de fredor,
ets caliu i flama encesa.

Mimosa, flor de febrer,
que veus amb l'ànima eixuta
sota la flor d'ametller
una ametlla diminuta.

I et marceixes poc a poc
en veure que el març s'acosta
i se't fon el color groc
com se fon l'or de la posta.

Mimosa, flor de febrer,
que tens tan curta la vida
que, en pensar en el mes que ve,
t'esfulles esporuguida.

Si ens esfullessis del cor
l'hivern de gebre i boirina,
d'entre les flors del record,
fores la flor més divina.

Camins de muntanya

Plenitud.

I

Vora els camps riu l'ametller,
i l'argelaga florida.
La primavera que ve
somriu a la meva vida.

Pel matí tot estritllat
el vent fa olor de viola;
pel corriol afressat
el meu pensament se'n vola.

Són daurats tots els camins,
i la flor del gel s'espolsa;
les muntanyoles de pins
semblen fetes d'or i molsa.

El vol lleuger d'un tudó,
espetega dalt la serra;
es veu créixer la verdor
del blat que goixa a la terra.

Veig un mas assolellat,
i un llorer de fulla neta:
la primavera ha arribat
amb un xiscle d'oreneta.

Visc el gran adveniment
pels camins de la muntanya.
La melodia del vent
i el teu record m'acompanya.

II

Camins de la primavera,
que guiàveu mos destins:
jo en sabia la dreuera
pels corriols entre els pins.

Mon peu us solia batre,
i em dàreu tot el que tinc:
«les roses de quatre en quatre
i els clavells de cinc en cinc».

Sota el tàlem de l'aurora
fruïa la vostra pau:
la fontanella sonora,
clariana de cel blau.

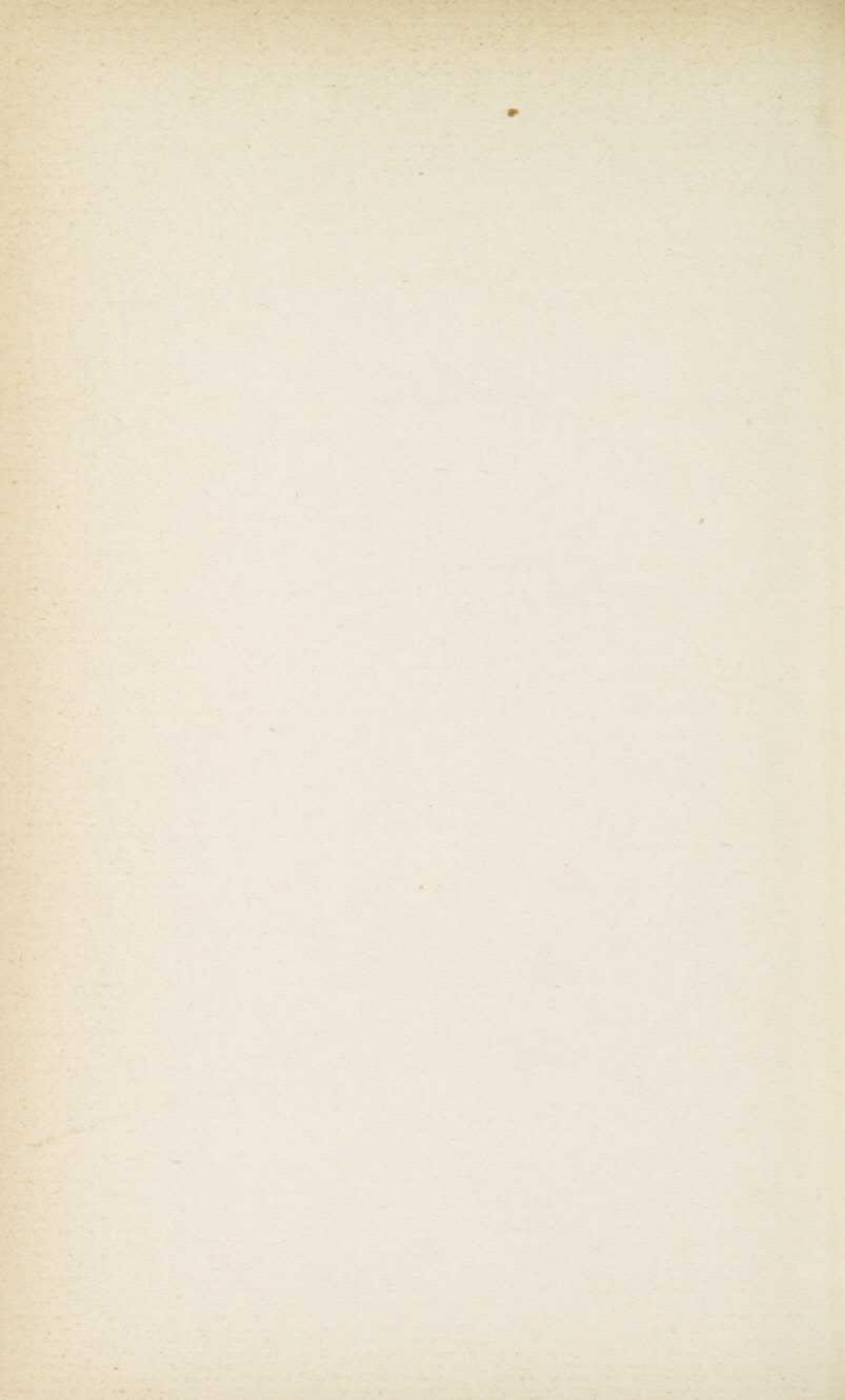
El rossinyol que filava
sons de lira i de clari;
l'abella d'or que cercava
dolça mel pel romaní.

Una alosa que em seguia
refilava en l'aire clar:
amb tan bona companyia
era dolç de caminar,

el peu xop de la rosada,
el pensament abrandat
d'un somriure d'arribada,
d'una hora de comiat.

Camins de la primavera,
fóreu plens d'inquietud:
com papallona lleugera
hi volà ma joventut.

Mon peu us solia batre
i em dàreu tot el que tinc:
«les roses de quatre en quatre
i els clavells de cinc en cinc.»

Caragol treu banya

RAN DE MAR

*Caragol treu banya,
puja la muntanya,
caragol bovè,
jo també hi vindrà.*

* * *

Avui a migdia,
setembre esclafia
grenyal tempestat
qui feu faretat.

*La boira pastura
i l'aigua és segura...*
La mar-vella fa
ressonà el pinà,

De la terra puja
forta olor de pluja;

el vent se morí,
i no es mou un bri.

Enceneu l'encruia,
fadrines, que muia
la rouada arreu,
i vos banyareu.

La nit teba i flonja
dins el cor esponja
gaubances tranquils
de coses humils.

Oh! garriga olenta
d'herbasana i menta...!
oh! marges humits,
i mig derruïts

de les murtaroles,
on les caragoles,
camí del torrent,
deixen llim d'argent;

on se regositja
el blanquet d'eritja;
on vibra el ciprell,
i es torç el ravell...!

Oh! tiranys de cabres,
mig tapats dels âbres,
que duis a un *mal-pas*
d'altius penyalàs!

on vella talaia
no més ja s'esplaia
veient corps-marins
i caragolins,

—solada on se vuia,—
gronxant-se a la bruia
del càrritx més viu
del cremat d'estiu.

* * *

Badau l'ull, fadrines,
fora xecalines...!
No veis que els bovers
fugen dels paners...?

L'amor és traidora,
i si al cor s'arbora
el deixa, al descuit,
com un paner buit.

L'amor més gallarda
és flor d'olivarda,
bella i mala olor...
Copeo traidor,
roseta encarnada,
si l'he agraviada,
jo't deman perdò,
copeo, copó...

Canta així i se'n vola,
com la caragola

'maga el cap esquiu,
tocant-li l'ull viu.

L'amor vertadera
al pinar i a l'era
fa la casa d'ò.
La cançó ho fa bo:

*Caragol treu banya,
ton pare a muntanya,
ta mare al moli,
caragolet, caragoli...*

I de res s'espanta,
caragol qui canta
sons del bosc, i riu
quan torra al caliu.

Mes si s'extravia
l'amor amb follia,
i pel bell camí
s'abeura del vi

de la carabassa
comprat a la plaça,
fadrines, pensau
que, ans de trobar pau,

iria i vindria
de Lluc en un dia
un bover pel brau
camí-vell del Grau.

.
Caragol treu banya...
Tornau de muntanya...
que ja el serení
fa els ulls adormí...

ENGLANTINA

ALTARS VORA EL CAMÍ, *de Felip Graugès i Camprodon*
DEL CAMP I DE LA SELVA, *de Pere Verdaguer*

Altars vora el camí

De la terra.

EL SANT CRIST DEL PEDRÓ

Ben sol i vern, com una flor salvatge,
el temps us ha deixat vora el camí.
Crist camperol, la vostra tosca imatge
de tan martiritzada fa sofrir.

Dintre la capelleta solitària
del vell Pedró, que d'eura s'ha vestit,
dalt d'aquests cims escolteu la pregària
dels ecos que hi ressonen dia i nit.

Dels torbs i de les neus de la muntanya
l'esquerpa ferotgia us escomet,
i mai cap llamp no ha foradat l'entranya
del vostre Cos acostumat al fred.

Un turonell us fa d'aspre Calvari;
us heu fet vell guaitant la immensitat;

el líquen us brodava un fi sudari
per a vestir la santa nuditat.

És vostre altar tota la serralada;
teniu per gran retaule tot el camp;
a l'hora que perleja la rosada
cada herba, com un ciri, encén el flam.

Sou perfumat de flaires camperoles
que vénen a endolcir vostre dolor;
l'aire de març us duu poms de violes,
el foc d'estiu els clavells de pastor.

I, com un vol de campanes gemades,
sovint sentiú l'alegre repicar
de l'esquelleig sonor de les ramades
que vénen a prop vostre a pasturar.

SANT MIQUEL DEL FAI

Dins l'esglesiola tosca,
al cingle tot espadat,
us esteu en plena fosca,
tot voltat d'humilitat.

A la capella barroca
sols es va per corriols:
és clavada entre la roca
com un niu de roquerols.

¿Qui trencà la dolça calma
del recer tan recollit?
¿Qui us portà dintre la balma,
en el vostre altar petit?

Pel relleix de la cinglera
unes monges van venir:
entre flors de primavera
la capella us van bastir.

La capella primitiva
ara d'eura s'ha guarnit:
teuladí de fulla viva,
greny de roca beneït.

Hi viviu amb alegria,
al bell cor d'aquestes valls,
on somica nit i dia
el gran plor dels degotalls.

I fa dolça vostra estada
el gran enrenou d'argent:
el gros fall, d'aigua gelada,
que s'estimba en el torrent.

Devora vostre es conserva
un gran gorg voltat de rels:
de dies té color d'herba,
a la nit s'omple d'estels.

El sol clar de les centúries
us ha dat més majestat,

heu oït dolces cantúries,
la llegenda us ha voltat.

Ens evoquen les delícies
d'una cova i un estany,
on anaven les novícies,
flors de lliri dintre el bany.

Ens retreuen d'unes fades
que temien la claror
i vivien encauades
dins la cova del Pastor.

Sant Miquel, flor centenària:
en el cor d'aquestes valls
heu fet viva la pregària
dels ocells i els degotalls.

MARE DE DÉU DE LA TOSCA

Mare de Déu de la Tosca,
us esteu dintre l'altar
de vostra capella fosca
entre pins i bardissar.

El soroll d'una cascada
anima el recó desert,
la vostra vall circumdada
de grenys de roca i de verd.

Us abriga un flotó d'albes,
amb tremolors de cristall;
us xiulen Santes i Salves
els merlots del xaragall.

Quan el vostre altar fulgura
de la posta que us somriu,
de fora estant s'afigura
el dolç posat que teniu.

Us brilla la cabellera
i la seda del vestit.
El vostre Infant s'arrecera
a la gran rosa del pit.

Contempleu amb ulls de mare
el Nadaló de rulls d'or:
traspua a la vostra cara
el goig que teniu al cor.

Des del recó solitari
vetlleu el viure plaent
escoltant l'etern rosari
del cascadeig del torrent.

SANT SEGIMON DEL MONTSENY

Com una roca massissa,
pel camí de Matagalls,
entre clapes de bardissa
i cingles i xaragalls,

vostra ermita encimbellada
s'arrela dintre d'un greny.
Sou un sant d'anomenada,
sant Segimon del Montseny.

El sol us daura l'ermita
d'ençà que surt fins que es pon.
Una ramada infinita
d'estrelles us vetlla el son.

En el relleix solitari,
entremig del rocatam,
fa segles sentiu pujar-hi
l'esgarip de la feram,

el vol d'un tudó que passa
i s'ajoca en aquest cim,
el porc senglar que s'ajaça
o s'esmuny d'un pastorim,

el vent que rebat amb fúria,
el faig i el bedoll d'argent,

el tro llarg de la boscúria
i el cascadeig del torrent.

I quan ve la primavera
i vostra ermita s'ha obert
se us enjoia la cinglera
amb fines boires de verd

i ginestars que decanten
torrents d'or pels margerols,
i sentiu els goigs que us canten
dia i nit els rossinyols.

I ve l'estiu, amb una aura
tan fresca que endolça el cor,
i la carena se us daura
d'una gran calitja d'or.

I la tardor transfigura
els verds que us portava el maig
en paisatges on fulgura
l'aram d'alba i l'or del faig.

I arriba la fosca pia.
A l'hivern, quan neva i plou,
hi teniu per companyia
reietons i ulls de bou.

Sant Segimon, flor boscana
brostada ran del cel blau:
si calla vostra campana
sentiu les de Viladrau.

Vostra ermita encimbellada
s'arrela dintre d'un greny.
Sou un sant d'anomenada,
sant Segimon del Montseny.

Del camp i de la selva

Vida, amor i tradició.

CAPVESPRE D'HIVERN

Ascetes impertèrrits, Puigmal i Canigó
han pres ja llur folgada cogulla de blancor.

L'hivern entra a la plana sorrut i gansoner.
Davant l'urc de la posta Montseny té un ull sever.

La pau guarda el paisatge. Finíssim papalló,
l'oreig a cada branca posa una oració.

El mas s'eleva en ales d'un somni d'or, feliç
tot ell es reconcentra per heure'n bé l'encis.

L'hàbil buri de l'hora perfila el goig del camp:
l'hereu, els bous, la rella sota el ponent d'aram.

Camí de l'horta arriben la jove i els infants,
curulla la faldada de mates verdejants.

S'abriva l'enyorança lla dels tocoms veïns;
en l'agombol dels roures renillen els pollins,

el més frisós enfila la lliça a tot galop.
Ens diu el gos d'atura que els xais són també a prop.

L'oreig ara s'engresca, d'un ràpid bot feli
abasta del crepuscle les gales de carmi.

I, torna renouera la vida a omplí el casal.
Vora la llar alena la flor patriarcal,

el jai de blanca testa, mirall de la virtut,
qui, bo i tustant les brases, distreu l'infant menut.

A fora, el quart de lluna s'encanta en son camí,
coltell de fulla viva clavat al tronc d'un pi.

Colpeja bosc endintre la queixa d'un mussol.
Al trepig ferm dels mossos tremola el vell trespol;

l'hereu barra les portes i el foc s'abranda més,
que, havent finit les tasques, ara hom comença el res.

Dins l'abraçada noble que eixampla el brau escó
la fe el treball corona de roses de claror.

INICI TARDORAL

No pas exhaust de forces, ans inclit lluitador,
setembre avui ens llega l'escriny de son tresor.

Desferma una quadriga de núvols—bistre i plom—
i fuig gronxant, olímpic, l'estel de son bon nom.

La tarda és olorosa d'espígol, terra i pi.
Canta un pinsà en la selva. Mes, no sabia dir

si exalça les llaurades o lloa el gaubament
d'aquell ardat de feixes en llur deslliurament.

El capciró d'uns trémols delata la tardor,
cascavelleig de fulles, foc verge i nimbes d'or.

Ara el pradell tot vibra de vida, que els infants
hi cullen dels vells arbres els fruits reconfortants,

les pomes camosines, codonys d'un groc reial,
efluvis i rialles de l'ànima autumnal.

S'eleva una cardina del camp de blat moresc.
Caldrà cenyir creueres i preparar el vesc.

A la claror tranquil·la d'aquest moment alat
l'antiga pagesia té un aire de bondat.

El diamant dels aires, tenaç en son anhel,
retalla en arcs concèntrics l'immens cristall del cel.

Setembre avui ens llega l'escriny de son tresor.
El capciró d'uns trèmols delata la tardor.

SOL DE POSTA

Ja la vall clou sa parpella
d'ombres blaves, dolçament.
En el pla, una alzina vella
s'estremeix de sentiment.
Mes al lluny, el sol s'esberla,
fruit pletòric de rojor
a la boca d'un tauró
fet de núvols bronze i perla.
Flor d'encís que l'aura apropa.
Broll de sang que ve dels cims
en onades i ruixims
a emplenar dels pins la copa.
Esperit d'un jorn rebel,
mou els arbres a brindar
—punt d'orgull ans de finir—
per la lluna que en el cel
ara afilel el primer dard...
Un cop d'arc, i el primê estel.

L'AFRAU

Congost, flor montsenyenca. Diria's que és el vas
d'un gran vaixell qui tanca l'anhel d'obrir-se pas
entre ones de muntanyes i rastres de gegant.
Si el temps ha dut la forma, natura el va agençant.

És fina i viva l'hora, que el sol de mitja tarda
mena a l'afrau alades diagonals d'or vell.
Exulta de la gesta la soledat isarda:
esvoletecs de fulles i qualque rim d'ocell.

L'esguard repica a festa i obrim també l'oïda,
que en el silenci fibla la gràcia del contrast.
D'enllà arriba una garsa blasmant enfellonida
el goig de les picardes dels animals de bast.

Tan densa és la maragda del bosc cap al fondal
que hom veu només a trossos la ratlla dels camins,
uns claps de terra roja—gleves de sang frescal—
ressalten dins la trama dels roures i dels pins.

Honor d'un relleix aspre, modesta i taciturna
l'ermita té aquell plàcid encis d'un Monument:
dalt d'uns graons de feixes l'esglesiola és l'urna
qui serva entorn la Verge l'ex-vot del sentiment.

És fina i viva l'hora, que el sol de mitja tarda
ara entra a la clotada com un tallant d'or vell.
Exulta de la gesta la soledat isarda:
són glosses d'al'leluia les flors de ginestell.

VIOLA

EL MEU DIVENDRES SANT, *de Camil Geis*

A LA MARE DE DÉU DE LA CANDELERA, *de G. Colom i Ferrà*

ESTAMPES GRISES, *de Jaume Vila*

El meu Divendres Sant

Com altre Parsifal.

Que sigui aquest el meu Divendres Sant:
que mori l'home vell aquesta tarda
i neixi l'home nou que va engendrant
el jaç de la tenebra i la basarda.

Trèmula llum de Monument
les violetes fan al marge,
M'esperava la vida penitent
amb penjarelles de burell i sarja.

Avui fins el silenci té un soroll
de matraques i corcs i vella fusta.
El xaragall ha contingut el broll
i tota cosa s'ha tornat adusta.

Caigut adés del pedestal
en el meu jo m'encimbellava,
avui sóc, com un altre Parsifal,
esclau de l'hora esclava.

De l'esperit s'ensenyori el cadarn:
venia fent l'adolorit trajecte
com enlleït i arrocegant la carn
sota la pols d'una foscor suspecta.

Les llàgrimes de Kundri inútilment
vaig esperar dies i dies:
per un camí de cendra i de turment
les esperava, i només tu venies...

Oh tu que fas un foc de l'home vell
i l'home nou engendres...!
Per un camí que puja de gairell,
no t'esperava, Sant Divendres.

Tarda de fines tremolors,
quin martell és aquest que cau i rebla
els claus mig adormits de vells dolors
en aquesta hora que jo sóc tan feble?

En aquesta hora que no té jaient,
quan vinc lassat d'inútil acrobàcia
a les taules del cor i al pensament,
entre anelles de dubte i de fal·làcia.

Al lluny deixava la ciutat
—una i diversa com un poliedre!—
i aquella catedral que he somniat
talment un gran Crec-en-un-Déu de pedra.

És massa gros aquest Crec-en-un-Déu
per una fe massa petita.

Ja en tindràs prou, em dic, cor meu,
amb un obscur recó d'alguna ermita.

I em tens aci, com un romeu,
Divendres Sant, a fer-te companyia,
pròfug de Déu i cercador de Déu:
ja sé que tu em seràs el millor guia.

Amb pena el senderó vaig enfilant:
trobo el camí tot bonyegut de noses.
Em donguessis la mà, Divendres Sant,
tu que entre cel i terra t'interposes...!

PRIMER ACCÈSSIT A LA VIOLA

A la Mare de Déu de la Candelera

Flores apparuerunt in terra nostra...

Oh Mare de Déu
de la Candelera,
que foneu la neu
de l'alta cinglera;

que dompteu el fred
en l'aspra hivernada
i endolciu l'airet
que duu la gelada!

Vostra festa anyal
sobre el món en febre
és un cirial
a dins la tenebra.

L'hivern aclariu
amb vostra puresa:

la terra en somriu
com en la infantesa.

Esclata el redol
en flors, oh delícia!,
llisca entorn el sol
com una carícia.

L'ocell mort de fred
dins vostra mà calda
reviu, i a pleret
canta en vostra falda...

El camp s'estremeix
de vernal pruïja,
la mar s'amanseix,
brosta al sol la tija.

La brulla somriu
dins son verd més tendre
— primerenc caliu
que espolsa la cendra—

i pel fosc pendiç
de la muntanyola
es bada el narcís,
floreix la viola,

s'obri el botó-d'or...
—garlanda encisera
pels braços en flor
de la primavera!

Neu a dins el cel,
saba a dins les branques;
minva el fred cruel,
floreixen les tanques.

D'un sobtat gombol
la vida es recobra,
i arreu pren el sol
el ric i el pobre...

II

Oh Mare de Déu
de la Candelera,
que foneu la neu
de l'alta gelera,

per Vós l'ametller
florí abans d'hora;
doneu-li recer,
que el mestral l'esflora.

Preserveu del glaç
l'abella qui tresca:
pels vostres altars
fa la seva bresca.

Reviveu a glops
la saba gelada,
allunyeu els llops
de nostra contrada;

i amb vostre mantell,
on la neu no es posa,
empareu l'anyell,
redosseu l'alosa!

Fresseu els camins
dins la neu deserta,
i en nostres destins
deu-nos la fe certal

Glaçat està el freu
i l'hora és obscura...
Brilli pel romeu
la vostra llum pura,

Candeler de Déu
que, encès dins la gebre,
foneu tanta neu,
venceu la tenebral

Estampes grises

X

CEMENTIRI MUNTANYENC

Dalt la serralada
hi ha el fossar vistent,
amb la portalada
sense el seu batent.

És de paret grisa
i enrunada arreu.
Damunt la cornisa
té la vella creu.

Davant la capella,
esquifits i alts,
li fan sentinella
dos xiprers malalts.

El vent sempre tusta
aquell lloc sagrat,

i les creus de fusta
totes ha escombrat.

Cementiri en runes,
fossar camperol
que has vist tantes llunes
i tants flams de sol.

Urna de tristeses
que ja no tens plors,
ni llànties enceses
ni pomells de flors.

Ni ous com oïes
sospirs ni laments.
Sols les lletanies
que et canten els vents,

posen una mica
d'encís al teu clos,
com una musica
que et vetlla el repòs.

CAPELLA BLANCA

Capelleta tota blanca.
Rusc a l'ombra d'un xiprer
alt i revellit de branca,
vella ermita del Roser.

Capelleta camperola.
Cambra xica com un niu
on roman la Verge sola
amb son Fill que li somriu.

Del filet de les esquerdes
que t'han fet els anys i el vent,
hi brosten les eures verdes
que t'enfloquen bellament.

Tens les portes sempre closes
i és tot d'herba el teu camí.
i a Vós Verge de les roses
no hi acut cap pelegrí.

Els camins van a la plana.
Dins ta nau no hi ve vivent,
ni repica ta campana
a bateig ni a enterrament.

Son tan alts aquests paratges
que no hi puja cap fidel.
Tens l'altar orfe d'imatges
i el sagrari sense Mel.

Mostres una ampla clivella
que et parteix l'arc del portal.
Ai ermita blanca i vella
que el temps branda la destrall...

I ben tost et farà engrunes.
Mateix que els teus vells camins,

al damunt les teves runes
brostaran els romanins,

que t'oferiran, eterna,
l'alè fi del seu perfum
mentre que alguna lluern
cada nit et farà llum.

PASSA UN ALBAT

Per un camí farcit de giravoltes
puja el petit enterro d'un albat.
Rodola el cant feixuc de les absoltes,
i plora el seguiment tot endolat.

Passa un ocell de nit i el vol detura
grinyolant abscondit vora el camí,
i l'escolà, menut com una fura,
tota una esgarrifança el fa estremir.

El jorn s'en va i pels murs del cementiri
la tarda s'hi repenja sense llum,
i guaita la caixeta, com si un lliri
colgués dins de la fossa son perfum.

I encara s'ou com branda la campana
mentre el capellà resa poc a poc,
amb l'escolà enganxat a la sotana
poruc sota les ombres d'aquell lloc.

I cel endins titil'la esporuguida
la primerenca llum d'un ram d'estels,
mentre el fosser, damunt la terra humida,
planta la creu que és l'arbre dels fidels.

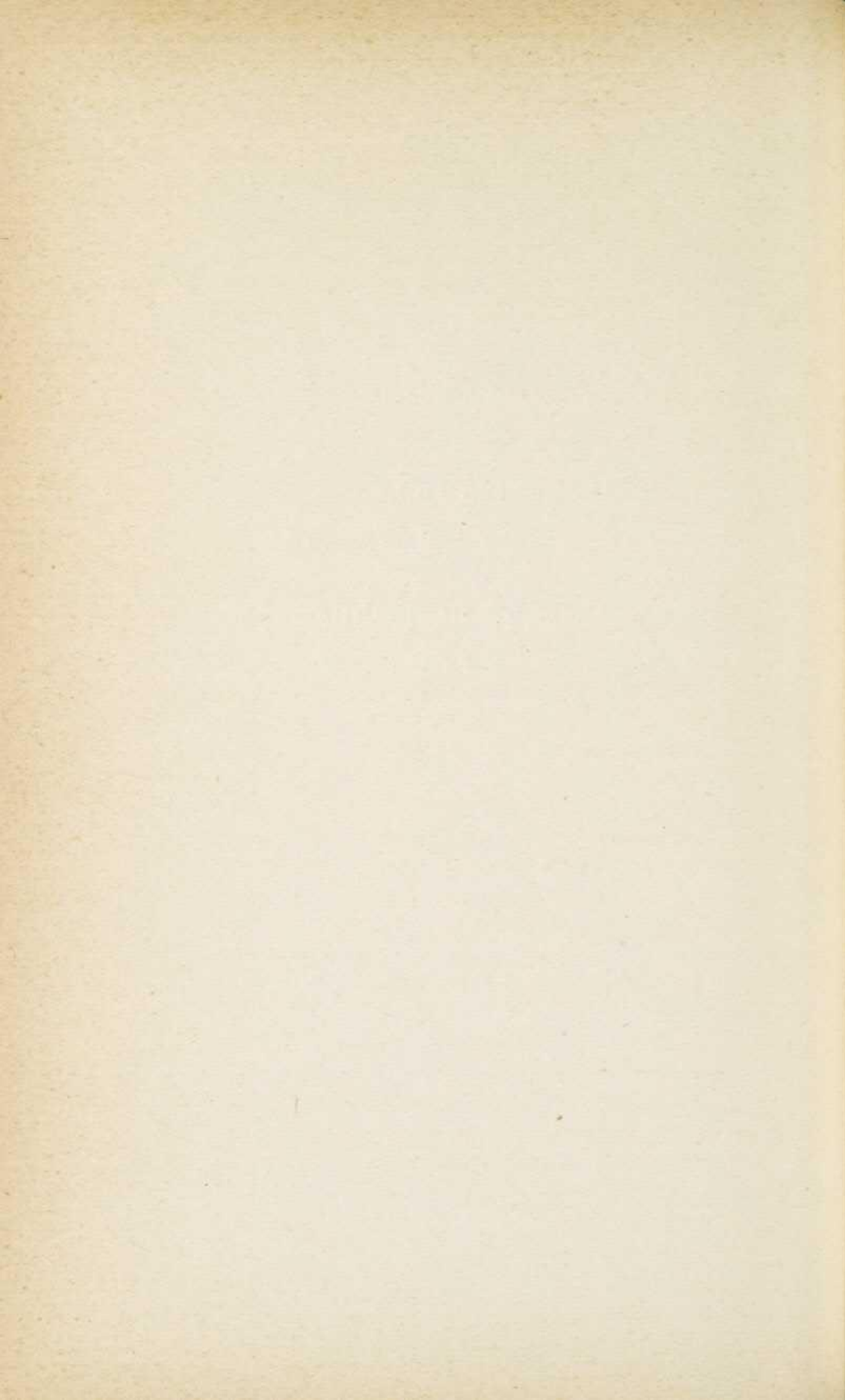
PREMIS EXTRAORDINARIS

PREMI NARCÍS OLLER

DELS RECORDS QUE M'ENDURIA, *de Tomàs Roig i Llop*

PREMI DOLORS MONSERDÀ

LA FIRA DELS PESSEBRES, *d'Anton Navarro*

Dels records que m'enduria

Enllà del temps

Aquell dia, era un dia netament gironí. Va començar amb el brodat que fan, damunt la boira baixa, les campanes parroquials.

La boira espessa s'agemolia al llarg dels rius i de les teulades. El brodat feia un joc finíssim de sons greus i alegres, dibuixat amb agulles de campanar. Era un espectacle desolador veure com els dits del sol anaven estripant, de mica en mica, la fantàstica vestidura! Els rius ja ensenyaven llurs marjals poblats d'herba trista. Les teulades lluien aquella molsa tan groga, flonjo coixi on reposa la immortalitat gironina. Els carrers s'anaven emplenant de veus diverses que s'acorraven envers les Rambles, les Rambles que, ben aviat, respirarien agre olor de vellut i perfums de «tot a 0'95».

El sol ja era alt i s'havia arrapat, en una acrobàcia fugissera, al llom d'un nuvolet.

Tota la ciutat remorejava com un abeller. Les abelles volaven d'ací i d'allà en una dansa que, cada dissabte, es plega i es desplega sota el mateix ritme, monòton i eixordador.

.....

Aquell dia era un dia netament gironí... Per això fou la cosa més natural del món que, com altres vegades, renovés velles emocions per la ruta sentimental de sempre.

I

Seixanta-dos graons, ni un més, ni un menys, conduïen al nostre pis. L'escala era gairebé fosca. La iniciava, a guisa de pom, una dama de guix verdós, amb el cabell mig partit, i uns ulls botits, de bou. Un bec de gas s'esforçava a esquivar les ombres dels tres replans i nimbava la dama d'una resplendor somorta, de funerària.

El nostre pis era molt gran. Els mobles s'hi perdien i jo, menut com era, encara més. Les parets tenien relleus i plafons que representaven escenes de caça de l'època de Lluís XV^b, esborrats per l'ungla del temps. Els sostres també exhibien temes decoratius amb damisel·les i cavallers de perruca blanca, cignes de coll complicat, i petits palaus mig amagats darrera de brolladors que ho ruixaven tot.

Però això, a mi, que tot just baixava al carrer a barrejar-me amb els jocs dels altres nois, no em deia res. Devia ésser molt bonic perquè tothom anava pel pis amb l'esguard en l'aire.

Deien que havia estat una casa de nobles, i que, empobrits per unes guerres de Madrid, l'havien partida en pisos, per raó de treure'n rendes. Els companys d'estudi me'n sentien enveja, i jo els feia pagar cartons i bales si volien veure el pis. Els l'ensenyava amb un urc de propietari, com un oncle meu que era molt ric i tenia unes finques de molts diners, a Llagostera. Vaig arribar a ésser una primera fortuna en cartons i bales. El mestre assegurava que jo fóra un «gran comerciant» i resulta que me n'he oblidat per agradar-me massa contemplar les perles que el rou deixa, cada matí, damunt la carn de les roses.

Els nois de la meva escola, però, mai no conegueren la meva cambra d'infant. Ara que tot és lluny en comprenc el perquè: jo hi havia passat les meves hores de febre i la febre m'havia fet tan meus la paret i el sostre, que tots els motius de llur pintura decorativa vibraven, dintre la meva ànima, com una dolcíssima simfonia. M'adormia amb el tendre rajoli de música que eixia del flabiol d'una pastoreta voltada del seu ramat, candi plafó que jo albirava del meu llit estant, amb les gires del llençol fins a les orelles. I, al matí, quan em venia a pessigollejar els peus el primer raig de sol, els meus ulls s'adreçaven al sostre, on una garlanda d'angelets s'enlairava amb un Jesús somrient damunt d'un núvol daurat. Quantes estones d'ingenu embadaliment m'havia regalat aquella escenari! Els angelets i Jesús mai no se n'acabaven d'anar, i això, encara, em feia més plaent la seva companyia. Un sentiment nou, com un alè tenuíssim, em donava una escalforeta rara: era el sentiment de la gelosia. Allò era només per a mi; per a mi solament, refilava el flabiol i dansaven els àngels i cap altra criatura humana no tenia dret a copsar-ne la delícia.

Aquells personatges mig desdibuixats i tot, prenien relleu davant dels meus sentits i teixien i desteixien els meus primers somnis gentils. La lletjor era a l'escola, a través del «puntero» del mestre; el goig de viure era al secret de la meva cambra, poblada d'harmonies.

Si això era el que sentia estant bo, imagineu-vos quina força insospitada prenia aquell món d'il·lusió, quan el termòmetre em sebol·lia entre flassades, cuita-corrents, amb el gust de nou novel·la a la boca!

Aleshores, la cambra, era com una gran caixa de música i les figures saltaven dels seus llocs i m'emplenaven de festes, entre els canvis de draps de sedativa.

Així fou que una matinada que mai no s'acabava d'esbadellar i el cor em batia, tan cruelment que, cada batec, era com una punxada d'agulla, el Jesús del sostre aturà la seva ascensió i féu

baixar la seva angèlica escorta a eixugar la suor freda del meu front.

I tota la corrua, alabatent i pressosa, m'enrodà el coixí. Oh, quina benaurança, quin somni dels somnis! Jo sentia la tebior de les manetes com lliscava suaument per les brases del meu front i de les meves galtes. I, encara, com em feien magarrufes per fer-me riure i jo devia riure tan trist que, de cop i volta, un angelet s'envolava al sostre i tornava amb la promesa que Jesús em salvaria.

Ja vaig riure més de debò, de mica en mica. I l'aleteig de joia es posà a dringar damunt la flassada del meu llit. Em sentia millor: m'ho deia el batec del cor amorosit, i el bon dia del primer raig de sol que il·luminà la meua cambra. M'ho deien, sobretot, les meves ganes irresistibles de jugar a cartons i bales amb els cèlics companys. Ells m'esguardaven, encuriosits de veure com treia el braç i cercava un grapat d'aquelles joguines amuntegades en la cadira de prop meu.

Tot el llit, ben aviat, en fou ple, i els angelets i jo, mig aixecat, amb el coll torçat per culpa de la feblesa, *jugàrem una llarga estona aferrissadament*, com no ho farien els nois de l'escola... Perdiem i guanyàvem arborats d'entusiasme...! Suprem deliquil

De sobte, s'oí un trepig ràpid envers la meua cambra. Com un vol d'ocells embasardits, els companys fugiren cap al sostre i Jesús emprengué de nou, amb ells, l'ascensió, mentre els manava silenci amb un dit als llavis somrients...

* * *

Jo no recordo si la serventa em preguntà per la fressa que feren els fugitius... Avar del meu primer besllum de poesia, ben segur que vaig fer-me l'adormit...

2

Era un circ com una bombonera tronada, amb les teles ape-
daçades i uns ninots de pim-pam-pum que amb un gest rígid dels
seus braços, us convidaven a entrar. Un nan curava d'esbrancar-
vos si trigaven massa a decidir-vos, tot fent voleiar les barbasses
amb la punta de les quals sovint s'espolsava les sabates de dona;
de tant en tant es barrejava amb els badocs. Els soldats el pessi-
gaven, i, ell, amb uns renecs cuinats amb salsa de tres o quatre
idiomes, reulava ràpidament cap a la porta, per entre les cames
del públic. Era un número de franc dels millors.

El Circ sempre s'endua la palma de totes les atraccions. A mi
m'hi portava l'àvia, cada any. Veu's ací una de les seves il·lusions
més vives, perquè jo hi reia llargament, malaltís com era i de
mena trist.

Durant força dies, ressonaven dins del meu cap els clarinets,
el fiscorn i la timbala de l'Orquestrina del Circ. Tocaven sempre
els mateixos passos dobles; l'únic que variava, eren els esgarips
dels músics sempre sorprenents en llur inesgotable riquesa de va-
riants.

El número més celebrat era el dels pallassos. Es bufetejaven
de mil maneres i sabien reconciliar-se efusivament, enmig d'un
aliret final de l'Orquestrina que feia tremir les estagues del Circ.

Un dels pallassos exhibia un noiet pàl·lid i picat de la verola,
que sabia tocar el violí amb tota la cerimoniosa tivantor d'un
«divo». Mentre ell actuava, el seu pare s'agemolia en un recó i
l'esguardava amb ulls tendríssims, la boca oberta i els braços
creuats damunt del pit panteixant. Un mal dia, el diminut violi-
nista se li quedà als dits d'una meningitis. Els nens de la meva
escola l'anàrem a veure com dormia per sempre, tot estiradet, el
violí al costat. El meu pare m'acompanyà i en sortí amb la cara
plorosa. Deia que li recordava «La Mort de l'Escolà», que jo mai

no havia sentit. En arribar a casa, el meu pare em llegí els versos. I els versos em feren sanglotar, que el mort no.

El Circ alçà veles i se n'anà pel món. El pallasso no volgué seguir-lo. Tenia un reconet i es posà a fer de fuster, que es veu que era el seu primer ofici. Amb la dona, cada diumenge, se n'anaven una estoneta a fer companyia al fillet. Deien que, a voltes, li sentien el violí. I tornaven, de bracet, ben junts, bo i arrossegant les ombres humides de la nit.

Sovint, l'ex-pallasso venia a la nostra escola, i hi feia dos o tres números. Tots réiem. Una vegada un nen va voler obsequiar-lo amb un concert de violí. Peces senzilles perquè totjust començava. Ell ho va agrair molt. Però ja no ens va fer riure més. Deia que el violí d'aquell nen, li havia escanyat la seva alegria trista.

3

De la Devesa ens arribava l'or tardoral que el vent feia saltar de les branques dels arbres. Les orenetes estripaven la seda del cel i la desfeien a cops d'ales i xiscles damunt la copa rossa de les acàcies de la Plaça de Sant Agustí, on els pardals s'esforçaven, endebades, a demanar-los silenci per a llur son sòpit, de burgès insaciable. A nosaltres tan se'ns en donava, d'ells, i corriem i cridàvem, i ens pelàvem les mans i els genolls darrera del saltar i parar i esbarriar els jocs delicats de les noies, totes flairoses de pa i mel. Era una delícia tombar-los el cou-dinar o penjar-los als braços del general Alvarez de Castro les cordes del juli. Si era un dia de vent, però, les noies tenien els nervis de punta i la facècia s'acabava amb un viu giravolt d'esgarrapades.

Amb tot, eren més les tardes de pau que de guerra. Al cap i a la fi, els mateixos anys, ordien els nostres somnis. De tant en tant, la menuda de cal Benet, on venien fruita a l'engròs, ens convidava a menjar-ne un cove. I això ens duia a ésser instintiva-

ment cortesos, car la més bona la cedíem a les noies. I tots fèiem com una mena d'assemblea on l'eloqüència de les paraules era substituïda per uns xarrups llargs i on els vestits aprenien a tacar-se, prodigiosament, per a desesperar millor les nostres mares. Oh, aquelles tardes dolces amb uns clavells que l'airet del Ter bressava ran dels balcons i la catàstrofe d'uns vidres que s'esbocinaven sota la maliciosa punteria de les pilotes! Tardes d'inconsciència, que et quedaves amb el llacet d'una trena als dits, tot fugint de l'ira d'un company, i no sabies què fer-ne a l'hora de plegar. Venia la nit, amb el cansament dels pares, i un plat que es trencava a la cuina i aquella son tan forta que et prenia de sobte els sentits, per fer-te caure a plom, si no fos que les cames ja es sabien de memòria el teu llit. Hi hagué una vegada, amb tot, que els sentits no volien doblegar-se atiats per una rebel·lia insospitada, diabòlica. Que, en vesprejar, havia corregut la brama i no sabia ben bé què era, però mil agullons invisibles em punxaven les carns, ara enceses, ara glaçades: havien «robat» la Marcel·la, la noia gran de l'amo de l'Universal, el cinema de prop del riu. Deien que estava malalta perquè no la deixaven festejar i ni a ella ni al seu galant feia moltes hores que no els trobaven enlloc.

I com que jo la coneixia la Marcel·la i era molt blanca i alta, amb uns cabells negres molt ben pentinats i uns ulls que sempre eren mullats per un neguit estrany, veu's ací que la son no em volgué aquella nit i, de cara al sostre, tot dient parenostres desesperats, vaig sentir com la mà d'una febre nova m'acariciava les galtes i m'obria, ben oberts, els ulls, perquè veiés com una dotzena de Marcel·les, totes petites i nues, amb les cabelleres a l'aire, es llançaven cent cops, de dalt d'una paret, a uns munts de farina i s'hi rebotaven entre xiscles de joia, que tota la nit s'acabà amb un plor cruelíssim de la meva ànima per la pena de no poder jugar mai més, tranquil·lament, amb les noies flairoses de pa i mel de la Plaça de Sant Agustí...

.
.

Girona inoblidable! Màgica arqueta de les meves remembrances d'infant, cenyida per la històrica presència de les muralles i vigilada per les torres sonores de Sant Feliu i la Seu!

Màgica arqueta dels meus millors records, brunyida pels llampecs de plata de quatre rius!, pels records que m'enduria quan soni, per als meus sentits, l'hora indefugible dels divinals designis!

La fira dels pessebres

Santa Llúcia.

I

Plaça Nova de Sant Roc,
cada nou hivern florida,
que es va daurant, poc a poc,
de pols de segles ungida.

Un ceguet a cada porta
plorant amb el violí;
Santa Llúcia l'aconhorta
fent-li llum en son camí.

Passa i torna la gentada
pels vols de la catedral,
a cada taula parada
hi ha la glòria d'un Nadal.

Per tots indrets l'espectacle
d'una excelsa floració;
a cada taula el miracle
de la gràcia del Senyor.

II

Amunt i avall van i venen
de Santa Llúcia els fidels;
de tants ciris que li encenen
sembla voltada d'estels.

Quan sonen les campanades
que conviden al recés,
es van fonent les gentades
dins la fosca dels carrers.

I quan baixen les tenebres,
cobrint la plaça amb son vel,
floreix damunt dels pessebres
una lleu claror de cel.

Les molces i les nadales
escampen místic perfum
i un àngel de blanques ales
espargeix un doll de llum.

DISCURS DE GRACIES

de Joan Amade

SENYORES Y SENYORS:

Després de festa tan imponent de les lletres catalanes, una paraula encara resta per dir, y me pertoca à ne mí, Català de Rosselló, venir à pronunciarla: la del compliment de despedida, la de l'homenatge d'agrahiment.

Agrahiment à l'honorable Consistori que m'ha volgut colocar entre los seus Mantenedors, à les ilustríssimes Autoritats, à nostre digníssim President, à la Reina dels poetes que personifica amb tanta bellesa la més alta inspiració, à tots los qu'han pres una part en la lluyta sagrada dels Jochs Florals,—à vosaltres en fi qu'heu vingut à presenciar manifestació artística tan emocionant y aplaudir los moderns trobadors de Catalunya y altres terres vostres.

* * *

En aquesta gran ciutat de Barcelona, que cada dia admirí y estimí més, ont té son realme la poesia, ont hom sent, de seguit qu'hom la coneix, palpitar à pertot tantes forces espirituals, es verdadera delectació, que dignifica y també conforta, la de veure aixís reunits tants aficionats à les Muses, tants devots à l'ideal,—avuy sobretot que per lo món enter reinen grossers instints ma-

terials, aixecant llur veu poderosa que pretén à dominar la de l'esprit, de la virtut y de la bondat meteixa.

La cultura humana no té pas millors fills que vosaltres. Floreix ella en lo vostre sé com rosa aromàtica y de significació eterna... Benehits sieu, entre totes les races llatines, ja que porteu en los ulls aqueixa llum sobirana qu'es reflecte ó emanació de la divinitatl...

* * *

Lo Rosselló, qu'entre vosaltres he vingut à representar, es germà de la vostra Catalunya. Es lo seu germanot petit.

Primer, ella li donaba la mà, en dies de Renaixença, per lo conduhir à escola, à l'escola de la poesia. Lo ninet portaba penjat al seu braç lo cistellet de l'espertina: un bocí de pà ambe confitura, quatre figues pansides y mitj grapat de nogues,... també avellanetes, com la Mare de Deu «cuan era xiqueta» y «anaba à costura apendre de lletra». Saltironejaba pel camí, tot repetint la cançó perfumada y somniosa qu'ella li cantaba amb ardor, emoció y vigilancia.

Ara, lo ninet ha creixit una mica, y fa pel seu compte cançons noves, ont se decanten y reflecten los aybres, l'horta, la flor, les montanyes y lo cel blau, cançons ont parla lo cor, l'enyorer ó l'esperança, y totes les veus misterioses de la vida. Y les va cantant à la seua germana, per li donar proba qu'es arribat à ho sapiguer fer. Com pastorell enamorat, toca lo flaviol de boix, y los seus refilets volen dins l'ayre...

Catalunya, escolta donchs lo teu germà menor, y alégrate del veure aixis despert, ja qu'es senyal de reviscolament y de salut acampadal

En una d'aqueixes cançons, lo jove Rosselló ha volgut exprimir son amor per la germana major de l'altra banda del Pirineu, y, com missatge à Catalunya, me l'ha confiada à ne mí, lo més

humil dels seus poetes. Y es per'xó que, convidat à pendre siti entre vosaltres, ho he consentit sens vacilació, pensant en efecte que tenia calcom à dir, personalment, que podia ser per l'un y per l'altra com «*flor de bonaventura*» de la Sant Joan.

Vos demani donchs de l'ohir avans de l'adeusiau.

* * *

LA ROSA Y LO RAM

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

Catalunya y Rosselló
son fills de meteixa mare,
y guarden del seu potó
lo recort en la llur cara.
Batega encare en llur cor
la meteixa sanch dels avis,
com els hi floreix l'amor
y'l meteix riure en los llabis.

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

De l'una à l'altre, en secret,
obrint son ala encantada,
un aucell, un aucellet
vola cada matinada.
Mes, passant lo Canigó,
pinsà, pardal, mallarenga,
rossinyol ò reyetó,
parla en la meteixa llengua.

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

Diu: «Estimeu vos,» y diu:
«que may la discordia vana
vingui à treure del niu
lo germà ò la germanal...»
Aixís parla aqueix aucell,
com parlaria la mare:
seguirem tan bon consell;
valia avans, y val ara.

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

Per la voluntat de Deu
l·ligats en la poesia
com en la sanch, espieu
la fervor qu'à tots dos guia:
la fervor de l'ideal,
que lluheix entre les branques
y que nos crida allà dalt,
tot vestit de formes blanques...

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

Angel de la pau, baixeu,
baixeu per sempre, y qu'un dia
per la voluntat de Deu
reini al món la poesia;
qu'els homes siguin germans
com les terres catalanes,
unides sempre les mans
per montanyes y per planes.

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

...Catalunya y Rosselló
son fills de mateixa mare,
y guarden del seu potó
lo recort en la llur cara.
Batega encare en llur cor
la mateixa sanch dels avis,
com els hi floreix l'amor
y'l meteix riure en los llabis...

*«Bonica es la rosa,
mès bonich lo ram».*

ANUARI
DELS
JOCS FLORALS DE BARCELONA
1935

CONSELL DIRECTIU

Francesch Matheu, *President.*

Joan M. Guasch, *Arxiver.*

Francesc Puig i Alfonso, *Tresorer.*

Carles Pirozzini i Martí.

Joaquim Cabot i Rovira.

Manuel Rocamora i Rivera.

Joan Oller i Rabassa, *Secretari.*

MESTRES EN GAI SABER

- † VÍCTOR BALAGUER, *proclamat en 20 de juny del 1861.*
- † GERONI ROSSELLÓ, *proclamat en 4 de maig del 1862.*
- † JOAQUIM RUBIÓ I ORS, *proclamat en 3 de maig del 1863.*
- † MARIAN AGUILÓ I FUSTER, *proclamat en 6 de maig del 1866.*
- † JOSEP LLUÍS PONS I GALLARZA, *proclamat en 5 de maig del 1867.*
- † ADOLF BLANCH I CORTADA, *proclamat en 3 de maig del 1868.*
- † FRANCESC PELAY BRIZ, *proclamat en 2 de maig del 1869.*
- † JAUME GILLELL I BANCELLS, *proclamat en 7 de maig del 1871.*
- † TOMÀS FORTEZA, *proclamat en 5 de maig del 1873.*
- † FRANCESC UBACH I VINYETA, *proclamat en 3 de maig del 1874.*
- † FREDERIC SOLEK, *proclamat en 2 de maig del 1875.*
- † ANGEI GUIMERÀ, *proclamat en 6 de maig del 1877.*
- † DAMÀS CALVET, *proclamat en 5 de maig del 1878.*
- † JACINT VERDAGUER, *proclamat en 2 de maig del 1880.*
- † JOSEP FRANQUESA I GOMIS, *proclamat en 6 de maig del 1883.*
- † RAMON FICÓ I CAMPAMAR, *proclamat en 3 de maig del 1885.*
- † TERCENCI THOS I CODINA, *proclamat en 1 de maig del 1887.*
- † JOAQUIM RIERA I BERTRAN, *proclamat en 11 de maig del 1890.*
- † JACINT TORRES I REYETÓ, *proclamat en 11 de maig de 1890.*
- † JOSEP MARTÍ I FOLGUERA, *proclamat en 8 de maig del 1892.*
- † FERRAN AGULLÓ I VIDAL, *proclamat en 7 de maig del 1893.*
- † ANICET DE PAGÈS DE PUIG, *proclamat en 3 de maig del 1896.*
- FRANCESCH MATHEU, *proclamat en 2 de maig del 1897.*
- † GUILLEM AUGUST TELL I LAFONT, *proclamat en 6 de maig del 1900.*
- † MIQUEL COSTA I LLOBERA, *proclamat en 11 de novembre del 1902.*
- † JOAN MARAGALL, *proclamat en 1 de maig del 1904.*
- † ARTUR MASKIERA, *proclamat en 7 de maig del 1905.*
- APEL·LES MESTRES, *proclamat en 3 de maig del 1908.*
- † JOAN ALCOVER, *proclamat en 9 de maig del 1909.*
- JOAN M. GUASCH, *proclamat en 9 de maig del 1909.*
- JOSEP CARNER, *proclamat en 1 de maig del 1910.*
- LLORENÇ RIBER, *proclamat en 1 de maig del 1910.*
- EDUART GIRBAL JAUME, *proclamat en 5 de maig del 1912.*
- † MANUEL FOLCH I TORRES, *proclamat en 3 de maig del 1914.*
- † FREDERIC RAHOLA, *proclamat en 6 de maig del 1917.*
- JOSEP M. TONS I MAROTO, *proclamat en 2 de maig del 1920.*
- ANTON NAVARRO, *proclamat en 7 de maig del 1922.*
- RAMON GARRIGA, *proclamat en 2 de maig del 1926.*

JOSEP ESTADELLA ARNÓ, *proclamat en 6 de maig del 1928.*

JOAN ARÚS I COLOMER, *proclamat en 3 de maig del 1931.*

JOSEP M. DE SAGARRA I DE CASTELLARNAU, *proclamat en 3 de maig del 1931.*

JOAN LLONGUERAS, *proclamat en 6 de maig del 1934.*

EX-REINES DE LA FESTA

1859 †		Dona Maria Mendoza de Vives.
1860 †		» Elisea Lluch de Rubió.
1861 †		» Carme de Bofarull.
1862 †		» Maria Josefa Massanès de González.
1863 †	S. A.	Sereníssima Sra. <i>Duquessa de Montpensier</i> .
1864 †		Dona Victòria Penya d'Amer.
1865 †		» Elena Cavaller de Roca.
1866 †		» Manuela Luna Méndez de Vigo.
1867 †		» Dolors Llopart de Muns.
1868 †		» Carme Mercader.
1869 †		» Mercè Estrada.
1870 †		» Francesca Nanot Renart.
1871 †		» Antònia Sacanella de Blanch.
1872 †		» Maria Hubert.
1873 †	Excma. Sra.	» Oriola Serra de Quintana.
1874 †		» Antònia Ubach i Gutiérrez.
1875 †		» Rosa Pigrau.
1876 †		» Emília Palau i González de Quijano.
1877 †		» Josefina Sabater d'Aldavert.
1878 †	Excma. Sra.	» Carme Sendra de Domingo.
1879		» Teresa Gasset.
1880		» Clotilde Paris.
1881 †	Il·tre. Sra.	» Dolors Caballero de Mercader, <i>Comtessa de Bell-lloch</i> .
1882		» Aurea Clavé de Ferrer.
1883 †		» Josefina Salvat d'Onyós.
1884 †		» Irene Archer de Sanromà.
1885 †		» Isabel Lòpez de Güell.
1886 †		» Rosa Marquès d'Uyà.
1887 †		» Dolors de Carles de Robert.
1888 †	S. M.	» Maria Cristina d'Absburg-Lorena, <i>Reina Regent d'Espanya, Comtessa de Barcelona</i> .
1889 †		» Maria Assumpta Sabé de Brosa.
1890 †	Excma. Sra.	» Lluïsa Goldmann de Fastenrath.
1891		» Isabel Güell i Lòpez.
1892		» Francesca Bonnemaison i Farriols.
1893		» Maria del Carme Joval.
1894		» Lluïsa Llorach i Dolsa.
1895		» Elisa Planas i Font.
1896 †	Excma. Sra.	» Pilar de Puig de Fonsdeviela, <i>Marquesa de la Torre</i> .

1897		Dona Maria Oller i Rabassa.
1898 †		» Maria Permanyer i Permanyer.
1899 †		» Pilar de Febrer i Cunill.
1900		» Teresa Novellas de Molins de Tell.
1901 †	Iltre. Sra.	» Pilar de Sarriera, <i>Marquesa de Puerto Nuevo</i> .
1902		» Maria de la Concepció Picó de Riera.
1903 †		» Rosa M. Pratjusà de Villar.
1904		» Clara Noble de Maragall.
1905		» Pelegrina Benet d'Alandí.
1906		» Carme Amat i Matas.
1907		» Agata Sanllehy i Girona.
1908		» Maria Ricart i Roger.
1909		» Angela Calvet d'Haro.
1910		» Teresa Alcover i Sureda.
1911		» Maria de la Mercè de Montoliu.
1912		» Maria dels Angels Carulla.
1913		» Maria Luandra de Folch.
1914		» Elena Maragall i Noble.
1915		» Lluïsa Rahola i Rahola.
1916		» Maria de la Concepció Iglesias i d'Abadal.
1917		» Margarida Dòria.
1918		» Rosa Gubert Saliati.
1919		» Maria dels Dolors Sagrera de Guasch.
1920		Sra. Mariscala Joffre.
1921		Dona Montserrat Matheu i Sadó.
1922		» Maria Despujol de Ventosa.
1923		» Victòria Monteys Prat.
1924		» Maria Elvira Guasch i Sagrera
1926		» Teresa Ventura d'Arús.
1927		» Dolors Rodés Cucurny.
1928		» Júlia Larrosa d'Estadella.
1929		» Amèlia Huguet de Casas.
1930		» Júlia Guasch i Sagrera.
1931		» Maria Macià Lamarca.
1932		» Josefina Mataró de Conill.
1933		» Eulàlia Tusell.
1934		» Margaret Ortega i Polanco.

EX-MANTENEDORS (1)

Ramon d'Abadal	P. 1933, M. 1898
† MARIÀ AGUILÓ I FUSTER	P. 1867, 1888, M. 1862, 1873, 1874, 1883
† FERRAN AGULLÓ I VIDAL	M. 1906, 1908, 1915, P. 1932
Salvador Albert	M. 1918
† Antoni M. ^a Alcover	M. 1905
† JOAN ALCOVER	P. 1916
Josep Alemany i Borràs	S. 1912
† Francesc Alió	M. 1892
† Valentí Almirall	P. 1886
† Joan Almirall i Forasté	S. 1895, M. 1896
† Miquel V. Amer	P. 1908, M. 1859, 1864, 1871, 1885
† Manuel Angelon	M. 1862, 1872, 1882
† Manuel Anglasell	M. 1863
† Eussebi Anglora	M. 1869
† Ramon Arabia i Solanas	M. 1887
† Josep d'Argullol i Serra	M. 1871
† Josep M. ^a Arnau	M. 1879, 1887
† Antoni Aulèstia i Pijoan	M. 1875, 1900
† VÍCTOR BALAGUER	P. 1868, S. 1862, M. 1859, 1863, 1883
† Andreu Balaguer i Merino	M. 1877
† Josep Balari i Jovany	P. 1894, M. 1875
Joaquim Balcells	M. 1934
† Celestí Barallat i Falguera	M. 1864, 1875
† Teodor Baró	M. 1896
† Maurici Barrés	M. 1898
Jaume Barrera	M. 1927
† Francesc Bartrina d'Aixemús	M. 1885, 1894, 1910
Bonaventura Bassegoda i Amigó	S. 1889, M. 1890, 1922
Pere J. Bassegoda	S. 1919
† Ramon E. Bassegoda i Amigó	M. 1887, 1910
† Vicens J. Bastús	M. 1860
† Antoni Bergnes	M. 1861
† Felip Bertran	M. 1868
Lluís Bertran Pijoan	S. 1930
† Pau Bertran i Bros	M. 1886

(1) ABBREVIATURES: † Mort.—M. Mantenedor.—P. President.—S. Secretari.
—Els Noms en lletra VERSALETA son de Mestres en Gai Saber.

Prudenci Bertrana	M. 1911
† ADOLF BLANCH I CORTADA	P. 1869, S. 1860, M. 1865, 1875, 1878
† Josep Blanch i Piera	S. 1876, M. 1877
† Antoni de Bofarull	P. 1865, S. 1859, 1883, M. 1876, 1884
Pasqual Boada	S. 1929
† Vicens Boix	M. 1877
Xavier Bonfill	S. 1924
† Antoni Bori i Fontestà	S. 1903, M. 1904
† Joaquim Botet i Sisó	M. 1889, 1904
† Alfred Brañas	M. 1893
† FRANCESC PELAY BRIZ	P. 1875
† Víctor Brosa i Sangerman	S. 1902, M. 1903
Casimir Brugués	M. 1894
† Josep Brunet i Bellet	M. 1897
Alexandre Bulart i Rialp	S. 1931
Josep Burgas	S. 1918
† Anton Busquets i Punset	M. 1934
Joaquim Cabot i Rovira	S. 1888, M. 1889
Agustí Calvet	S. 1920
† DAMÀS CALVET	S. 1864, M. 1865, 1876, 1879
Artur Campion	M. 1891
† Antoni Camps i Fabrès	M. 1864, 1873, 1874
† Antoni de P. Campmany	M. 1891
Josep M. Capdevila	M. 1930
Carles Cardó	M. 1921
† Antoni Careta i Vidal	M. 1918
Lluís Carreras	M. 1913
JOSEP CARNER	M. 1907
† Juli Carsalade	P. 1914
Pelegrí Casades i Gramatxes	S. 1898, M. 1899
Agustí Casas	M. 1913
Joaquim Casas-Carbó	M. 1907
† Raimon Casellas	M. 1896
† Esteve Caseponce	M. 1916
Victor Català	P. 1917, M. 1933
Eduard L. Chavarri	M. 1918
Pere Clapés Trabal	M. 1930
† Josep Coll i Vehí	M. 1862, 1874
† JAUME COLLELL I BANCELLS	P. 1887, 1908, S. 1873
† Gaietà Cornet i Mas	M. 1886
† Josep Coroleu	S. 1872, M. 1873, 1878, 1893
Pere Corominas	M. 1926
† Joan Cortada	P. 1864, M. 1859
† MIQUEL COSTA I LLOBERA	P. 1906, M. 1908

Pompeu Crehuet	S. 1906, M. 1907
Enric Cubas	M. 1929
† Lluís Cutchet	P. 1876, M. 1861
Alfons Damians	M. 1923
Otto Denk	M. 1894
Enric Diez Canedo	M. 1932
† Lluís Domènech i Muntaner	P. 1895, M. 1881
† Eveli Dòria	S. 1909
† Manuel Duran i Bas	P. 1884
Lluís Duran i Ventosa	S. 1897, M. 1898
† Josep de Echegaray	M. 1896
Fèlix Escalas	S. 1916
† Antoni d'Espona i de Nuix	M. 1909
JOSEP ESTADELLA	M. 1929
† Josep Estanyol i Colom	M. 1895
† Pau Estorch i Siqués	M. 1861
Pompeu Fabra	P. 1934
† Fèlix M. ^a Falguera	M. 1872
† Sebastià Farnés	S. 1890, M. 1891
† Josep Feliu i Codina	M. 1882
Miquel Ferrà	S. 1933, M. 1919
† Joan B. Ferrer	M. 1882
† Rafael Ferrer i Bigné	M. 1871
† Josep L. Feu	M. 1861
† Marià Flotats i Comabella	M. 1860
Rafael Folch i Capdevila	S. 1915
Josep M. Folch i Torres	S. 1911
† MANUEL FOLCH I TORRES	M. 1917, 1928
Alexandre Font	M. 1926
Pau Font de Rubinat	M. 1892
† Joaquim Fontanals del Castillo	M. 1875
† Marian Fonts	M. 1867
† Carles de Fortuny	M. 1910
† Brauli Foz	P. 1863
† JOSEP FRANQUESA I GOMIS	P. 1903, S. 1884, M. 1885, 1893, 1901, 1908, 1917, 1923, 1928
Enric de Fuentes	M. 1916, 1927
Josep Galvany i Parladé	M. 1905
† Artur Gallard	M. 1882
† Antoni Gallissà	S. 1896, M. 1897
Xavier Gambús	M. 1912
Angel Garriga	M. 1909
Francesc X. Garriga	M. 1922
† Narcís Gay	M. 1864

† Victor Gebhart	S. 1865, M. 1866
† Martí Genís i Aguilar	P. 1921, M. 1890, 1903
Alfred Giannini	M. 1923
† Enric C. Girbal	M. 1876
Emili Guanyabens	M. 1910
JOAN M. GUASCH	P. 1913, M. 1910, 1922, 1927, 1931
† Josep Gudiol	P. 1929, M. 1917
† Eussebi Güell i Bacigalupi	P. 1900
† ANGEL GUIMERÀ	P. 1889, S. 1878, M. 1879, 1888, 1908, 1920
† Ignasi Iglesias	M. 1904, 1927
† Joan Illas i Vidal	P. 1862
† Josep Ixart i Moragas	S. 1885, M. 1886
† Josep Joffre	P. 1920
† Jacint Labaila	M. 1868,
Jacint Laporta	M. 1881, 1907, 1924, 1929
Miquel Laporta	M. 1905
† Gregori A. Larrosa	M. 1864
† Manuel de Lasarte	S. 1861, M. 1879
† Josep de Letamendi	P. 1872
Josep M. Lopez-Picó	M. 1934
† Albert Llanas	M. 1898
† Josep Llausàs	M. 1862
† P. A. Llobet i Vall-llosera	M. 1860
Joan Llongueras	M. 1926
† Xavier Llorens i Barba	M. 1871
† Teodor Llorente	P. 1880, M. 1866
Josep M. Llovera	M. 1922
Joan Maluquer i Viladot	P. 1930, M. 1909
Marià Manent	M. 1931
† Joan Mañé i Flaquer	M. 1860
† JOAN MARAGALL	M. 1897, 1903, 1908
Antoni M. Marcet, <i>Abat de Mont-</i> <i>serrat</i>	P. 1924
Eduard Marquina	M. 1933
† Miquel A. Martí	M. 1862
† Oriol Martí i Ballès	M. 1915
† JOSEP MARTÍ I FOLGUERA	M. 1899, 1908
Alfons Maseras	M. 1931
† Francesc Masferrer i Arquimbau	M. 1874
Francesc M. Masferrer	S. 1922
Francesc Maspons i Anglase!!	M. 1932
† Francesc Maspons i Labrós	P. 1897, S. 1867, M. 1868, 1886
† Marià Maspons i Labrós	M. 1885
† ARTUR MASRIERA	S. 1908, M. 1923

† Josep Masriera	M. 1884
Jaume Massó i Torrents	M. 1899
FRANCESCH MATHEU	P. 1902, S. 1880, M. 1881, 1899, 1908, 1919, 1933
† Marcellí Menéndez Pelayo	M. 1888
APEL·LES MESTRES	P. 1926
† Salvador Mestres	M. 1870
Francesc Mestre i Noè	M. 1931
† Manuel Milà i Fontanals	P. 1859, 1883, M. 1863
Lluís Millet i Pagès	P. 1918, M. 1899, 1920
† P. Miquel d'Esplugues	P. 1931
† Francesc Miquel i Badia	S. 1868, M. 1869, 1877
Ramon Miquel i Planas	M. 1907, 1920
† Joaquim Miret i Sans	M. 1906
† Ignasi R. Miró	M. 1870
Ernest Moliné i Brasés	S. 1892, M. 1893, 1911, 1915, 1920
Joan Moneva	M. 1910
† Dolors Monserdà de Macià	P. 1909
Manuel de Montoliu	S. 1904
† Joan Montserrat i Archs	S. 1871, M. 1872
Vicens de Moragas	M. 1904
† Josep Morató	S. 1907
Enric Morera	M. 1900
† Francesc Morera	M. 1866
† Magí Morera i Galícia	M. 1909
† Josep Morgades i Gili	P. 1893
† Francesc Muns	M. 1865
† Manuel Murguía	M. 1890
† Lluís B. Nadal	M. 1906
† Pere Nanot-Renart	M. 1874
Anton Navarro	M. 1934
Lluís Nicolau d'Olwer	M. 1930
Jaume Novellas de Molins	M. 1921
† Miquel S. Oliver	P. 1910, M. 1897
Hermili de Oloriz	M. 1895
Joan Oller i Rabassa	S. 1914, M. 1934
† Narcís Oller	P. 1896, S. 1881, M. 1882, 1919
† Alfred Opisso	M. 1919
Lluís A. Pagès	M. 1917
† Josep de Palau i d'Huguet	S. 1870, M. 1871
† Cosme Parpal	M. 1915
† Eusebi Pascual i Casas	S. 1863
† Francesc Manel Pau	M. 1885
† Josep Pella i Forgas	M. 1879

† Josep Lluís Pellicer	M. 1895
† Justí Pepratx	M. 1884
† Josep M. ^a de Pereda	M. 1892
Ramon D. Perés	M. 1924
† Francesc Permanyer i Tuyet	P. 1860
† Joan J. Permanyer	P. 1891, M. 1889
† Ricard Permanyer	M. 1901
Joan Perpinyà	M. 1912
† RAMON PICÓ I CAMPAMAR	P. 1892, M. 1881, 1886, 1900, 1908, 1914
† Josep Pin i Soler	P. 1915, M. 1892
Carles Pirozzini	S. 1882, M. 1883
† Francesc Pi i Margall	P. 1901
† Claudi Planas i Font	S. 1899, M. 1900, 1911
† Lluís G. de Pons i de Fuster	P. 1861
† JOSEP LLUIS PONS I GALLARZA	P. 1870, 1878, M. 1859, 1883
Josep-S. Pons	M. 1922
† Joan Pons i Massayeu	M. 1893, 1913
Josep Pous i Pagès	M. 1906
Francesc Puig i Alfonso	M. 1924
Josep Puig i Cadafalch	S. 1893
† Josep Puiggari	M. 1870
† Vicens W. Querol	P. 1885, M. 1872
Ferran de Querol	M. 1904
† Albert de Quintana	P. 1874, M. 1873
Carles Rahola	M. 1930
† FREDERIC RAHOLA	P. 1919, M. 1903, 1911
Victor Rahola	M. 1923, 1932
† Jaume Ramon i Vidales	M. 1895
† Frederic Renyé i Viladot	M. 1894
† Isidre Reventós i Amigué	M. 1889, 1909
† Estanislau Reynals i Rabassa	P. 1871
LLORENÇ RIBER	M. 1913, 1917, 1926
† Manuel Ribot i Serra	M. 1905, 1916
Pere Riera Piqué	M. 1928
† JOAQUIM RIERA I BERTRAN	P. 1904, S. 1877, M. 1870, 1878, 1900, 1908, 1918
† Francesc Rierola	M. 1897
† Alexandre de Riquer	M. 1898
† Robert Robert	S. 1866, M. 1867
† Josep M. ^a Roca	P. 1923, M. 1902
† Joaquim Roca i Cornet	M. 1860
† Narcís Roca i Farreras	M. 1879
† Lluís Roca i Florejachs	M. 1865, 1873
† Josep Roca i Roca	S. 1875, M. 1869, 1876, 1921

Manuel Rocamora	S. 1894, M. 1895, M. 1930
Josep Rodergas	M. 1924
Manuel Rodríguez Codola	S. 1917
Tomàs Roig i Llop	S. 1926
Miquel Roger	M. 1912
† Francesc Romani i Puigdengolas	P. 1898, M. 1867
† Antoni Ros d'Olano	P. 1877
Jaume Rosquelles	S. 1928
† GERONI ROSSELLÓ	P. 1873, M. 1865, 1883
† Pere de Rosselló	S. 1869, M. 1870, 1876
† Conrat Roure	P. 1911, M. 1880
Josep M. Rovira Artigues	S. 1934
Jordi Rubió	S. 1923
Antoni Rubió i Lluch	P. 1907, M. 1884, 1920
† JOAQUIM RUBIÓ I ORS	P. 1890, M. 1859, 1861
† Angel Ruiz i Pablo	M. 1919
† Joan Ruiz i Porta	M. 1924
† Jaume Rusiñol	M. 1894
Joaquim Ruyra i Oms	P. 1922, M. 1912, 1933
† Josep Saderra	M. 1914
† Fidel de Sagarminaga	M. 1889
† Felip Jacinto Sala	M. 1868
† Honorat de Saleta	M. 1884
Octavi Saltor	S. 1927
† Pau Sans i Guitart	S. 1887, M. 1888
Joan Santamaria	M. 1921, 1929
† Joan Sardà i Lloret	S. 1874, M. 1880
Lluís Segalà	M. 1912
† Ferran Sellarès	M. 1872
† Josep Serra i Campdelacreu	M. 1896
† Rossend Serra i Pagès	S. 1905
† Gonzal Serraclara	P. 1879, M. 1877
† Ramon de Siscar	M. 1880
† Joaquim Sitjar i Bulcegura	M. 1867
Francesc Sitjà i Pineda	M. 1928
† FREDERIC SOLER	P. 1882, M. 1868, 1878
† Iscle Soler	M. 1911
Carles Soldevila	M. 1932
† Josep Subirana	M. 1863
† Antoni Suñol	M. 1914
Ramon Suriñach Senties	S. 1913, M. 1929
† GUILLEM A. TELL I LAFONT	M. 1902, 1908
† Silvi Thos i Codina	M. 1866
† TERCENCI THOS I CODINA	M. 1863

Emili Tintorer	M. 1914
† Francesc X. Tobella	M. 1891
Eduard Toda	P. 1927
† Cèsar A. Torras	S. 1886, M. 1887, 1914
† Josep Torras i Bages	P. 1899
† JACINT TORRES I REYETÓ	M. 1881, 1891, 1901, 1908, 1915
† Bernat Torroja	M. 1887
† Carles de Tourtoulon	M. 1888
Sebastià Trullol i Plana	S. 1900, M. 1901
† FRANCESC UBACH I VINYETA	P. 1905, M. 1878, 1908
† Modest Urgell	M. 1902
† Josep M. ^a Vallès i Ribot	M. 1885
Ferran Valls Taberner	S. 1921
† Pau Valls	P. 1866
† Josep M. ^a Valls i Vicens	M. 1890
† Marià Vayreda	M. 1902
Pere Vayreda	M. 1927
† Alvar Verdaguer	M. 1880
† JACINT VERDAGUER	P. 1881, M. 1869, 1888
† Narcís Verdaguer i Callís	S. 1891, M. 1892, 1916
Maria Teresa Vernet	S. 1932
Lluís Via	M. 1913, 1921, 1932
Lluís C. Viada i Lluch	M. 1918
† Lluís M. Vidal	M. 1916
† Pere Vidal	M. 1903
† Eduard Vidal i Valenciano	M. 1866
† Enric X. Vidal i Valenciano	M. 1890
† Gaietà Vidal i Valenciano	M. 1867
Manuel Vila	M. 1926
† Emili Vilanova	S. 1879, M. 1880, 1901
Salvador Vilaregut	S. 1901, M. 1902
† Amadeu Vives	P. 1928
Isidre Vilaró	M. 1928
Everart Vogel	P. 1912
Geroni Zanné	M. 1906

AUTORS PREMIATS

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† MARIÀ AGUILÓ I FUSTER	4		
† Tomàs Aguiló	1		1
† FERRAN AGULLÓ I VIDAL	4		8
† Josep Aladern			1
† JOAN ALCOVER	3	1	
Gabriel Alomar		3	3
Fèlix d'Altamira	1		2
Leandre Amigó		1	
† Miquel Victorià Amer	1		1
<i>Victor Amor</i>			1
† Rosa Anaïs de Roumanille			1
† Agnès Armengol de Badia			1
† Josep d'Argullol i Serra			1
JOAN ARÚS I COLOMER	3	1	3
† Antoni Aulèstia i Pijoan		1	1
Joaquim Ayné i Rabell			1
† VÍCTOR BALAGUER	1	2	3
Vicens Balansó i Echevarria		1	
Bartomeu Barceló			1
† Lluís Bard			2
Jaume Barrera			1
† Francesc Bartrina	1		
† Joaquim M. ^a Bartrina		1	
Bonaventura Bassegoda i Amigó			1
Pere Bassegoda			1
† Ramon E. Bassegoda i Amigó	1	1	5
† <i>Maria de Bell-lloch</i> (Pilar Maspons)	1		1
Lluís Bertran i Pijoan		1	2
† Pau Bertran i Bros	1	2	1
Manuel Bertran i Oriola	1		
Prudenci Bertrana		1	
† ADOLF BLANCH I CORTADA	3	1	2
† Josep Blanch i Romani			1
† Antoni de Bofarull i de Brocà		3	7
† Jaume Bofill i Matas	2	1	5
† Jaume Boloix		2	1
† Josep Bonafont		1	

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Xavier Bonfill (<i>Jordi Català</i>)			3
† Anton Bori i Fontestà	2	4	14
† Salvador Bover		3	
† FRANCESC PELAY BRIZ	4		6
† Víctor Brosa i Sangerman			1
Manuel Brunet		1	
Alexandre Bulart i Rialp			1
† Antoni Busquets i Punset			3
Joaquim Cabot i Rovira		1	
† DAMÀS CALVET	3		5
Josep Calzada		1	
† Rafael Campalans Puig			1
Antoni Camps			1
† Antoni Camps i Fabrés	1	1	8
† <i>Lo Cançoner de Miramar</i> (G. ROSSELLÓ)		1	1
† <i>Lo Cançoner de Vilalort</i> (Francesc Muns)			1
Jacint Capella			1
† Xavier Carbó			2
† Antoni Careta i Vidal		1	1
JOSEP CARNER	4	2	9
Francesc Carreras i Candi		3	1
Ambrós Carrion		1	
Joan Manuel Casademunt			2
† Francesc Casas i Amigó			4
Josep M. Casas de Muller	2		4
† Raimon Casellas		1	
† Enric Castelnau			1
Isidre Castells			1
<i>Victor Català</i>		1	1
Andreu Caimari Noguera	2		3
Joan Clapés			1
† Frederic Clascar i Sanou		1	
† F. Clascar i Sanou i † N. Font i Sagué		1	
† Emili Coca i Collado	1		8
Guillem Colom	1		1
Ramon Colom i Virgili			1
† JAUME COLLELL I BANCELLS	8	4	4
† Ramon Nonat Comas		2	
† Josep Condò Sambeat		1	
† Josep Coroleu Inglada		1	2
† Coroleu i Pella		1	
† MIQUEL COSTA I LLOBERA	3		1

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Pere Courtais			1
Lluís Charrasse			1
Laureà Dalmau			1
Alfons Damians			1
† Juli Delpont			1
Fèlix Descourt			1
Maria Mercè Devesa Rossell			1
Maria Domènech de Canyelles			1
† Eveli Dòria	2		1
Joan Draper		1	
† Manuel Duran i Duran		1	
Agustí Esclasans		1	
† Marià Escriu i Fortuny		1	
JOSEP ESTADELLA ARNÓ	4		4
† Salvador Estrada		1	1
Pompeu Fabra			1
Esteve Fàbregas i Barri			1
† <i>Un fadrí de Muntanya</i> (J. VERDAGUER)			1
Carles Fages de Climent		1	
Alfons Fernández-Burgas			1
† Bartomeu Ferrà i Perelló			3
Miquel Ferrà	1	1	2
† Joan B. Ferrer		1	
Rafael Folch i Capdevila	1		1
Joaquim Folch i Torres			1
Josep M. ^a Folch i Torres		2	5
† MANUEL FOLCH I TORRES	3	7	6
Melcior Font		1	1
Alexandre Font i Pla			1
† Norbert Font i Sagué		3	1
† Marià Fonts	1		3
† Guillem Forteza i Valentí		1	1
Miquel Forteza			2
† THOMÀS FORTEZA	3	2	2
† JOSEP FRANQUESA I GOMIS	3		5
† Josep Franquet i Serra			1
Enric de Fuentes			3
Josep Fuster i Mallofré			1
Salvador Galmés		2	2
† Artur Gallard			2
Tomàs Garcés			1
Josep Garriga i Lloró		1	

ORDINARIS EXTRAORD. ACCESSITS

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Angel Garriga i Boixader		2	1
RAMON GARRIGA I BOIXADER	3	1	2
Ventura Gassol		1	
† Víctor Gebhart		1	
Camil Geis	2		3
† Martí Genís i Aguilar	2	2	5
† Salvador Genís			1
Fra. R. Ginard Bauçà		1	1
EDUARD GIRBAL JAUME	3	6	8
Josep M. Girona			1
Carles Grandó		1	
Felip Graugés	2	2	6
Adrià Gual	2	1	4
JOAN M. GUASCH	7	1	5
† Josep Gudiol i Cunill		2	1
† ANGEL GUIMERA	4		1
† Joan Guiraud		1	1
† Josep Iglesias Guizard			1
Eussebi Isern			1
Mateu Janés i Duran			1
Josep Janés i Olivé	1		
† <i>Jordi</i> (MARIÀ AGUILÓ I FUSTER)			3
Carme Karr		1	
† Manuel de Lasarte			1
† Víctor Lieutaud		1	
Josep M. López Picó			1
Gabriel Llebrés i Quintana		1	1
Josep Leonart			1
Joan Llongueras	3		3
Ramon Llosellas			1
† Teodor Llorente			1
J. M.			1
Carles Magrinyà			2
<i>Pere de Maldar</i> (JOSEP CARNER)			1
Marià Manent Cisa		1	2
† JOAN MARAGALL	3		
† JOSEP MARTÍ I FOLGUERA	3	10	15
Antoni Martí i Monteys			3
Jaume Martí i Marull		1	1
Oriol Martorell			1
Alfons Maseras		1	
† Francisco de P. Masferrer i Arquimbau		1	

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Ramon Masifern	1		1
† ARTUR MASRIERA I COLOMER	3	2	5
† Josefa Massanès de González		1	
Narcís Masó i Valenti			1
† Josep Massó Ventós	1		5
FRANCESCH MATHEU	4	3	7
Roser Matheu de Gallardo	1		
† Gabriel Maura			1
APEL·LES MESTRES	4	2	3
† Manuel Milà i Fontanals		1	
† Antoni Molins i Sirera		1	2
† Joan Monné			1
† Dolors Monserdà de Macià	2	1	14
Pere Muntanyola			1
† <i>Armengol de Montsech</i> (Silvi Thos)			1
† Joan Montserrat i Archs		1	2
† Josep Morató		1	
† Francesc Muns			1
† Lluís B. Nadal	2	4	6
† Pere Nanot Renart			1
ANTON NAVARRO	5	3	5
† <i>Joan Nebot i Casas</i> (F. PELAY BRIZ)			1
Jaume Novellas de Molins	1		4
Pere Nubiola i Espinós		1	
† Mateu Obrador i Bennassar		1	2
Joan Oller i Rabassa		1	
† Narcís Oller i Moragas		3	
† Claudi Omar i Barrera	1		4
† ANICET DE PAGÈS DE PUIG	4	6	11
† Josep de Palau i d'Huguet		1	
Fermí Palau Casellas			1
† Pere Palau i González de Quijano	2	1	
Miquel de Palol		1	
Josep Parareda i Sala		2	3
† Victòria Penya d'Amer		1	6
† Pere d'Alcàntara Fenya i Nicolau		1	4
† <i>Pere Pi i Parera</i> (FREDERIC SOLER)			1
Salvador Perarnau	2	1	1
Domènec Perramon	1	1	1
† RAMON PICÓ I CAMPAMAR	4	1	6
† Felip Pirozzini i Martí			3
† Fèlix Pizcueta			1

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Lluís G. Pla			1
† Claudi Planas i Font	1	2	1
† Joan Planas i Feliu			2
† Jaume Pomar i Fuster		2	
† <i>Carles Pons de Ginebreda</i> (FREDERIC SOLER).			1
Joan Pons			1
† Joan Pons i Massaveu		3	1
† JOSEP LLUIS PONS I GALLARZA	3	1	2
† Enric Prat de la Riba		1	
J. Puig Pujadas			1
Josep Puig i Cadafalch		1	
J. Puig i Cadafalch i Cassimir Brugués		1	
Francesc Pujols	1		1
Joan Puntí Collell	1		1
† Albert de Quintana	1		3
Carles Rahola		1	
† FREDERIC RAHOLA	3		6
Joan Ramis d'Ayreflor			1
† Jaume Ramon i Vidales		4	
† Frederic Renyé i Viladot.			1
† Isidre Reventós i Amigué.	1	3	1
† <i>Genís Domingo Reventós</i> (F. Anglada).			1
Carles Riba i Bracons.		1	
† Joan Ribas i Carreras			1
LLORENÇ RIBER I CAMPINS.	3	3	1
† Manuel Ribot i Serra		2	2
Josep Ricart i Giralt			1
† JOAQUIM RIERA I BERTRAN	3	6	12
Fidel Riu Dalmau	1		2
† Lluís Roca i Florejachs	1	2	4
† Josep Roca i Roca.			2
Manuel Rocamora i Rivera			3
Miquel Roger i Crosa.		1	4
Josep Roig Raventós		3	
Tomàs Roig i Llop		1	3
Jaume Rosquelles	1		5
† GERONI ROSSELLÓ	2	1	
Joan Roselló i Roure			1
† Mateu Rotger i Capllonch		1	
J. Roure i Torrent			1
J. Rovira i Artigas			3
† JOAQUIM RUBIÓ I ORS	3	1	2

		ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Joaquim Ruyra i Oms			4	3
JOSEP M. DE SAGARRA I DE CASTELLARNAU.	3			2
Josep Sala-Bonfill			1	1
† <i>Pere A. Salada</i> (Lluís B. Nadal)				1
Emili Saleta i Llorens				1
Octavi Saltor Soler				1
Maria Antònia Salvà				1
† Salvador Sampere i Miquel.			4	
† Sebastià Sans i Bori			1	
Antoni Sans i Tallada.				1
Miquel Saperes Auví.			2	1
† Joan Segura			1	
Jaume Serra i Iglesias			1	
Josep M. ^a Serra i Valls			1	
† Ernest Soler de les Cases			2	1
† FREDERIC SOLER.	4		3	5
† Josep Sorribas i Riera.			1	1
† Emilia Sureda			1	
Ramon Surifnach Senties			1	1
† Josep Taronji i Cortès.				2
† GUILLEM A. TELL I LAFONT	3			5
† Pere de Tera				1
Lluís Tintoré				1
† Silvi Thos i Codina	1			3
† TERCENCI THOS I CODINA	3		2	5
† Francesc Tomàs i Estruch				1
† Josep Torras i Bages			1	
† JACINT TORRES I REYETÓ	3		2	6
Ramir Torres i Vilaró			2	1
JOSEP M. TOUS I MAROTO	3			3
† <i>El Trobador de Montserrat</i> (V. BALAGUER)				2
Sebastià Trullol i Plana				2
† FRANCESC UBACH I VINYETA	4		13	10
Lluís Valeri	1			1
† Agustí Valls i Vicens				6
† Marià Vayreda			1	
† Pere Antoni Ventalló.				2
† JACINT VERDAGUER	4		4	4
Pere Verdaguier				1
† Josep Verdú i Feliu				1
Lluís Via			1	5
Antoni Vicens i Santandreu				1

ORDINARIS EXTRAORD. ACCESSITS

† Cosme Vidal	1	
Joan F. Vidal	1	
† Josep M. Vidal i Pomar		1
† Eduard Vidal i Valenciano	1	
† Gaietà Vidal i Valenciano	2	1
† <i>Pere Ramon Vidal (F. PELAY BRIZ)</i>		2
Jaume Vila.		1
Manel Vilà.	1	3
† Emili Vilanova	3	
Antoni Vila i Sala	1	
† Isabel de Villamartin	2	
† <i>Virgilius (Martí Genís i Aguilar)</i>		1
Xavier Viura	1	1
† Josep Yxart	1	
Miquel Zavaleta		1
<i>Anònims</i>	1	8

PREMI FASTENRATH

Any 1909—N.—«Solitud»	Victor Català
» 1910—P.—«Enlla»	† JOAN MARAGALL
» 1911—T.—«L'Eloi»	† ANGEL GUIMERA
» 1912—N.—«Pilar Prim»	† Narcís Oller
» 1913—P.—«Monjoies»	JOSEP CARNER
» 1914—T.—«Foc Nou»	† Ignasi Iglesias
» 1915—N.—«El Català de la Manxa»	† Santiago Rusiñol
» 1916—P.—«Poesies»	† Miquel S. Oliver
» 1918—N.—«La nifia gorda»	† Santiago Rusiñol
» 1919—P.—«Poemes bíblics»	† Joan Alcover
» 1920—T.—«Papellones»	Josep Pous i Pagès
» 1922—P.—«Les corones»	LLORENÇ RIBER
» 1924—N.—«L'ermità Maurici»	Josep Roig i Raventós
» 1926—P.—«Cançons de totes les hores»	JOSEP M. DE SAGARRA
» 1927—T.—«Bromes i veres»	Pompeu Crehuet
» 1928—N.—«La filla d'En Tartari»	Joan Santamaria
» 1929—P.—«L'oci de la paraula»	Josep M. López Picó
» 1930—T.—«La llar apagada»	† Ignasi Iglesias
» 1931—N.—«Quan mataven pels carrers»	Joan Oller i Rabassa
» 1932—P.—«Camí de la font»	JOAN M. ^a GUASCH

Any 1933—T.—«El comiat de Teresa»	Prudenci Bertrana
» 1934—N.—«Terres de l'Ebre»	S. Joan Arbó
» 1935—P.—«L'ombra i altres poemes»	Marià Manent

PREMI CONCEPCIÓ RABELL

Any 1922 — «Els herois»	Prudenci Bertrana
» 1923 — «Ànimes atuïdes»	Josep Roig i Raventós
» 1924 — «Els Sants de Catalunya»	LLORENÇ RIBER
» 1926 — «L'ingenu amor»	Carles Riba
» 1927 — «Una mica d'amor»	Joan Puig i Ferrer
» 1928 — «La caravana»	J. Millàs Raurell
» 1929 — «El pont de la mar blava»	Lluís Nicolau d'Olwer
» 1930 — «La ratlla»	Alfons Maseras
» 1931 — «Rondant de nit»	Josep Lleonart
» 1932 — «Tres narracions»	Alexandre Font
» 1933 — «Magda la generosa»	Joan Minguez
» 1934 — «Estampes»	Alfons Maseras
» 1935 — «Aquella Barcelona»	Joaquim M. de Nadal

ADJUNTS HONORARIS

Excm Ajuntament de Barcelona.
Excma. Generalitat de Catalunya.
D.ª Lluïsa Rabell de Patxot.
Francesc Cambó.
ELS MESTRES EN GAI SABER.

ADJUNTS PROTECTORS

- 1885 Joan Girona.
1898 Ateneu Barcelonès.
» Comte de la Vall de Canet.
1900 Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País.
» Lliga Catalana de Barcelona.
» Unió Catalanista.
1910 Marquès d'Alcella.
1912 Joaquina Sadó.
1913 Joaquim Cabot i Rovira.
1918 Ramon Miquel i Planas.
1920 Joan Bertran.
1922 Col·legi de Procuradors.
» Col·legi d'Advocats.
» Acadèmia de Jurisprudència i Legislació.
1935 Lluís Jover.
» Manuel Carreras

ADJUNTS NUMERARIS

<p>1898 Abadal i Calderó, Ramon de
 1924 Abella i Bruguera, Josep
 1908 Albareda i Parés, Joaquim
 1917 Albert, Caterina
 1917 Albert, Francesc
 1917 Albert, Martí
 1920 Alemany Balcells, Marià
 1912 Alemany i Borràs, Josep
 1902 Alfons i Sans, Antoni
 1929 Almacellas, Josep
 1906 Alós, Ramon M.^a de
 1913 Amat i Serrats, Josefa
 1931 Amigó, Leandre
 1915 Andreu i Barber, Santiago
 1920 Anglada, Joan A.
 1918 Anglada i Santaaulària, Fausti
 1935 Arajol, Josep M.
 1922 Arderiu, Pere
 1905 Argimon i Sabatés, Miquel
 1931 Arnau de Pons, Lluís M.^a
 1884 Arnó i Maristany, Pere
 1907 Artigas, Josep
 1920 Artès Oliva, Pau
 1905 <i>Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana</i>
 1931 <i>Associació d'Amics del Grup Escolar «Ramon Llull»</i>
 1933 <i>Associació de Periodistes</i>
 1920 Babot Arboix, Joan
 1933 Baguñà i Murtra, Josep
 1933 Banús Portaceli, Enric
 1921 Barceló Fau, Cristòfol
 1931 Barceló Fau, Josep
 1921 Barrera Soler, Joan
 1915 Bartomeu Granell, Josep
 1911 Basas i Sibina, Francesc
 1886 Bassegoda, Bonaventura
 1921 Bassols, Eveli
 1935 Batlle i Matabosc, Ramon</p> | <p>1908 Bertran i Serra, Eusebi
 1920 Blasi, Joan
 1918 Boada Nogués, Pasqual
 1906 Boada Güell, Joan
 1933 Bonet, Albert
 1923 Borràs, Josep O.
 1933 Bosch i Bellvé, Narcís
 1915 Brichs Quintana, I.
 1894 Brugués, Cassimir
 1930 Bulart i Rialp, Alexandre
 1879 Bulbena, Artur
 1899 Bultó i Sert, Francesc
 1900 Burgalés i Solà, Adolf
 1916 Calbetó i Rovira, Candi
 1915 Camprodon Solanas, Antoni
 1923 Carbonell Bilbeny, Antoni
 1899 Cardús i Arqué, Josep
 1890 Carles, Emili
 1930 Carratalà de Fuentes, Joana
 1914 Carreras, Lluís
 1914 Carreras, Joaquim
 1891 Carreras i Candi, Francesc
 1915 Carsi, Ignasi
 1915 Casades i Gramatxes, Pelegrí
 1920 Casanovas i Pífol, Manuel
 1895 Casas Carbó, Joaquim
 1923 Casas de Muller, Josep M.
 1918 Castellvell, Joan
 1908 <i>Casino de Sans</i>
 1927 <i>Centre Excursionista de Catalunya</i>
 1935 <i>Centre Popular Catalanista «Ferran Agulló»</i>
 1905 <i>Círculo Sabadellés</i>
 1889 Clapers i Berenguer, Josep
 1920 Clapés i Corbera, J.
 1935 Clapes i Roca, Xavier
 1920 Claramunt, Menna
 1915 Closas, Rafael
 1890 Coll i Escofet, Jaume</p> |
|--|--|

- 1915 Colomé i Bosomba, Antoni
 1931 Comamala i Gorina, T.
 1931 Cornet Duran, Lluís
 1933 Cornudella i Capdevila, Josep
 1920 Corominas, Pere
 1920 Creus i Oliva, Pere
 1923 Cubas i Oliver, Enric
 1888 Daniel, Eussebi
 1913 Dodero i Tecglen, Enric
 1915 Domènech de Canyellas, Maria
 1931 Doreste Belancor, Frederic
 1931 Duran i Sanpera, Agustí
 1894 Duran i Ventosa, Lluís
 1917 Elías, Esteve
 1923 Escayola i Valls, Joaquim
 1920 Esplugas, Pere
 1920 Espona Brunet, Santiago
 1898 Estany, Martí
 1930 Fàbregas Claret, J.
 1934 Fàbregas i Barri, Esteve
 1903 Fages i Vilà, Feliu
 1915 Farré i Carullé, Ramon
 1927 Fernández Burgas, Alfons
 1927 Fernández Burgas, C.
 1907 Ferrer i Solervicens, Joan
 1931 Figueras Navarro, Josep
 1930 Folch i Torres, Josep M.
 1914 Folch i Capdevila, Rafael
 1886 Folguera i Duran, Manuel
 1931 *Foment de Cultura*
 1924 Font, Alexandre
 1921 Font i Margarit, Rosend
 1902 Fort i Romeu, Joan
 1917 Fuentes, Enric de
 1888 Fuster i Domingo, Narcís
 1922 Fuster i Mallofré, Josep
 1920 Galceran, Octavi
 1894 Galvany i Parladé, Josep
 1915 Gallardo i Garriga, Antoni
 1920 Garriga i Boixader, Angel
 1902 Gaspar, Miquel
 1908 Girona Llagostera, Daniel
 1907 Gorchs i Solanilloch, Ceferi
 1901 Grau i Sabat, Josep
 1933 Granger i Camprodon, Felip
 1931 Gros Raguier, Manuel
 1920 Gual, Joan
 1927 Gual Montardit, Josep
 1920 Guardiola, Maria
 1908 Guarro, Lluís
 1916 Guerra, Jaume
 1931 Guitert Fontseré, Joaquim
 1918 Guiu, M. de Montserrat
 1919 Hombrevella, Francesc
 1927 Isern Dalmau, E.
 1919 Janés i Duran, Mateu
 1931 Jorba Romanyà, Emili
 1915 *Joventut Nacionalista de Barcelona*
 1920 Jover Nonell, Lluís
 1928 Juncadella i Ballbé, Domènec
 1931 Laporta Carpentier, Alfred
 1902 Laporta, Jacint
 1914 López Picó, Josep M.^a
 1885 Llagostera, Lluís
 1905 *Lliga Regionalista de Sabadell*
 1935 *Lliga Regionalista del Districte VII*
 1922 Llovera, Josep M.
 1920 Llamusi Déu, Jaume
 1875 Maluquer i Viladot, Joan
 1935 «*Manlleu*», revista.
 1890 Maristany, Félix
 1883 Marquès, Manuel
 1896 Marsans, Lluís
 1933 Martí Albanell, Frederic
 1931 Martí, Josep de Calasanz
 1930 Martí de Puig, Carme
 1896 Martí i Beya, Miquel
 1929 Martí i Marull, Jaume
 1920 Martínez Gras, Ramon
 1931 Mas-Abril, Francesc
 1923 Masferrer, Francesc M.
 1931 Masifern, Ramon
 1933 Massó Soler, Joan
 1902 Maspons i Anglasesell, Fran. de P.
 1913 Masriera, Lluís
 1913 Massip, Josep A.
 1914 Massot i Balagué, Lluís

- 1925 Matas Aumatell, Josep
 1931 Mestre Noè, Francesc
 1910 Millet, Joan
 1898 Millet, Lluís
 1912 Millet Estapé, Francesc
 1934 Millet Villà, Pere A.
 1921 Mir Servat, Josep
 1891 Moliné i Brasés, Ernest
 1914 Moncunill i Bancells, Rossend
 1906 Mora, Artur
 1902 Mora, Josep
 1898 Moragas Barret, Francesc
 1896 Moragas i Rodes, Vicenç de
 1920 Navarra i Torres, Baldiri
 1887 Noguera i Vila, Lluís
 1887 Novellas de Molins, Jaume
 1923 Oliva Lacoma, Andreu
 1914 Oller i Rabassa, Joan
 1898 *Orfeo Català*
 1929 Palau Casellas, Fermí
 1922 Palau Ximenes, Artur J.
 1934 Pareras, Xavier
 1909 Par i Tusquets, Alfons
 1920 Pastells Zanotti, Pere
 1914 Patxot, Rafael
 1902 Perdigó i Cortès, Manuel
 1924 Perés, Ramon D.
 1871 Perpinyà i Pujol, Joan
 1923 Pi i Munner, Joaquim
 1887 Pibernat, Artur
 1898 Piera i Tassias, Josep
 1928 Piqué i Trinxet, Josep M.^a
 1870 Pirozzini, Carles
 1906 Planas i Serrabassa, Antoni
 1935 Pompedo i Marquet, Teresa Vda.
 de Subirà
 1920 Pons Millet, Joan
 1915 Puget i Munt, Rafael
 1915 Puig de la Bellacasa i Déu,
 Lluís
 1901 Puig i Sais, Hermenegild
 1905 Puig i Alfonso, Francesc
 1888 Puigpiqué, Francesc
 1914 Puvill, Antoni
 1914 Rahola i Molinas, Pere
 1935 Ramoneda Golobart, Vicens
 1931 Rebés Castella, Bonaventura
 1935 Renart, Joaquim
 1935 Recort Ulió, Manuel
 1920 Rifà Anglada, Eduard
 1920 Roca Ballús, Joan
 1883 Rocamora i Rivera, Manuel
 1916 Rodergas i Calmell, Josep
 1934 Rogent i Massó, Joan
 1925 Roig i Llop, Tomàs
 1888 Roig i Punyet, Jaume
 1886 Roig i Punyet, Josep
 1935 Rosich Catalan, Miquel
 1907 Rosich i Rubiera, Josep
 1927 Rosquelles Alessan, Jaume
 1927 Rovira i Artigas, Josep M.^a
 1888 Rubió i Lluch, Antoni
 1916 Ruyra, Joaquim
 1915 Sabater i Bros, Joaquim
 1913 Sabater i Bros, Narcís
 1894 Sagnier, Leopold
 1909 Sala-Bonfill, Josep
 1920 Saltor Soler, Octavi
 1915 Sampera, Llorenç
 1904 Sanpere, Víctor
 1887 Sans, Ramon
 1901 Sans, Jaume
 1929 Santamaria, Joan
 1916 Santonja, Enric
 1935 Saperes, Miquel
 1912 Segalà, Lluís
 1902 Serra, Josep
 1909 Serraclara i Hubert, Carles
 1905 Serrahima i de Camín, Lluís
 1933 Serrat i Puig, Manuel
 1906 Sindreu i Oliba, Josep
 1915 Sitjà i Pineda, Francesc
 1920 Soler i Escofet, Ignasi
 1915 Suñé Clarà, Ramon
 1924 Surribas i Bracons, Joan
 1904 Tarragó i Iostaló, Josep
 1935 Termens Mauri, Jaume
 1913 Thomàs, Josep

1921 Tintoré i Mercader, Lluís	1928 Valls i Taberner, Ferran
1900 Torras i Pujalt, Joaquim	1928 Vayreda i Olivas, Pere
1888 Torres i Vilaró, Ramir	1920 Vendrell i Sadurní, Marcell
1920 Torrents Dagés, Joan	1906 Vendrell i Sala, Josep
1882 Torent i Garrigolas, Rafael	1934 Verdaguer, Pere
1907 Torrus i Arabia, Josep	1916 Verdaguer, Raimunda
1913 Tort i Monteys, Josep	1895 Via, Lluís
1899 Trabal, Lluís	1908 Viada i Lluch, Lluís Carles
1896 Trabal, Jaume	1920 Vidal Riba, Eduard
1914 Tusell, Xavier	1931 Vila, Jaume
1880 Tusquets, Joan	1917 Vilà, Manuel
1913 Ubach i Mascaró, Albert	1931 Vilarmau, Josep M. ^a
1920 Uriach, Trinitat	1901 Vilaregut i Martí, Salvador
1920 Uriach Uriach, Joaquim	1918 Vives i Borrell, Joan
1904 Valls, Manuel	1915 Xicoy Grau, Josep
1915 Valls i Cascante, Agusti	1915 Ziegler Negrevernís, Carles

TAULA

	Plana
Mantenedors	5
Convocatòria	7
Composicions rebudes.	9
Acta	17
<i>Discurs del President Josep Puig i Cadafalch.</i>	19
<i>Memòria del Secretari Maria Luz Morales</i>	31
<i>Mimosa, flor de febrer, per Salvador Perarnau.</i>	41
<i>Camins de muntanya, per Felip Graugés i Camprodon</i>	45
<i>Caragol treu banya, per Andreu Caimari</i>	49
<i>Altars vora el camp, per Felip Graugés i Camprodon.</i>	57
<i>Del camp i de la selva, per Pere Verdaguer</i>	65
<i>El meu Divendres Sant, per Camil Geis.</i>	73
<i>A la Mare de Déu de la Candelera, per G. Colom i Ferrà.</i>	77
<i>Estampes grises, per Jaume Vila</i>	81
<i>Dels records que m'enduria, per Tomàs Roig i Llop.</i>	89
<i>La fira dels pessebres, per Anton Navarro</i>	97
<i>Discurs de gràcies de Joan Amade.</i>	99
ANUARI	107

